

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

MAJ 2005

Misli Thoughts

LETO - YEAR 54
ŠTEVILKA - NUMBER 5

<http://www.glasslovenije.com.au>

HVALJEN JEZUS IN MARIJA!

Smo v Marijinem mesecu majniku, ki ga slovenska pomlad okraši z bujnim cvetjem cvetic in dreves. Avstralski maj pa je jesenski, še posebej je to vidno v Melbournu in Canberri, kjer imamo nasajenih veliko evropskih dreves, ki v tem času obarvajo in izgubijo liste. Imamo pa še vedno izredno lepe jesenske dneve, da si lepših ni želeli. Kakor se na severni in južni polobli pokrivata pomlad in jesen, tako se je tudi v življenju Cerkve v mesecu aprilu dogodil odhod papeža Janeza Pavla II. in prihod novega papeža Benedikta XVI. Vsi svetovni mediji so se res potrudili in lepo prikazali veličastno delo Janeza Pavla II. in njegov pogreb v petek, 8. aprila 2005, ter z radovednostjo pričakovali beli dim iz dimnika sikstinske kapele v Vatikanu. Ujeli smo še, da so že naše aprilske Misli poročale o smrti papeža Janeza Pavla II., ki mu je že sedanjí trenutek dal ime Veliki. Razumljivo, da posvečamo v majskih Mislih prvi dve strani velikemu častilcu svete Božje Matere Marije, ki se je pridružil tudi množici slovenskih romarjev k Mariji Pomagaj na Brezje. Uvodnik nam je pripravil provincial slovenskih frančiškanov pater dr. Viktor Papež, ki je preživel v Rimu kar precej let kot profesor in dekan pravne fakultete na Antonianumu v bližini bazilike sv. Janeza v Lateranu in ne daleč stran od Marije Velike ali Marije Snežne. V Vatikanu je opravljal več odgovornih služb v različnih kongregacijah in pri sodiščih. Spominu na pokojnega papeža pa že lahko dodamo tudi veselje o 265. papežu, Benediktu XVI. Tako se na mnogih straneh teh Misli prepleta utrip s srečevanj Janeza Pavla II. in nastop njegovega naslednika papeža Benedikta XVI.

Misli vedno zapisujejo tudi utrip avstralske Slovenije. Že naslovna fotografija spodaj razodeva delo folklorne skupine Iskra iz Melbournu. Poučen naj bo za drugo in tretjo generacijo zapis Anne Kristančič iz Perthu o svojem očetu ob njegovi smrti. Dajte to v branje svojim mladim in se z njimi kaj pogovorite o svojem življenju. Kako žalostno je, ko otroci ne vedo kaj dosti o svojih starših, od kod so doma, kakšen je dekliški priimek mame, kdaj sta starša prišla v Avstralijo,... Članek Anne objavljamo v celoti in v angleščini prav zaradi tega, da ga najprej sami preberete in potem daste v branje svojim otrokom. Lahko služi kot zgled življenja in spomina otroka na svojega očeta, mater.

Lansko leto je stopila v veljavo pogodba med Avstralijo in Slovenijo, ki urejuje področje pokojnin. Upokojenci dobro čutite njene sadove, saj ste dobili kar precej pošte Centerlinka iz Hobarta in iz Ljubljane od Zavoda za pokojninsko in socialno zavarovanje Slovenije. Pogodba je že pokazala svoje pomanjkljivosti, zato je skupina rojakov napisala Odprto pismo predsedniku vlade RS g. Janezu Janši. V Melbournu pa bo v maju 2005 začel delovati Slovenian Welfare and Information Office – Slovenska socialna in informacijska pisarna. ASK ima vabilo - glejte stran 31.

Še več novic boste prebrali na teh straneh. Hvala tudi za Vaša mnoga pisma; nekaj smo jih objavili. Hvala za Vaše darove in naročnino. Če ugotovite kakšno napako, nam sporočite.

Prisrčno pozdravljeni in Bog živi!

pater Ciril

Misli

maj 2005

V S E B I N A

»Totus Tuus« - Ves Tvoj, Marija.....	3
Imamo papeža Benedikta XVI.....	5
Izpod Triglava.....	7
Zgodba za materinski dan.....	8
Zbirka spominov »Opaladies«.....	11
Sv. Družina Adelaide.....	12
Znamke.....	13
Sv. Rafael Sydney.....	14
Sv. Ciril in Metod Melbourne.....	16
Slovenska dobrodelna ustanova v Melbournu.....	20
Odprto pismo predsedniku vlade RS g. Janezu Janši.....	21
Vaši darovi.....	22
Iz Kraljičine dežele.....	23
Trop brez zvoncev.....	24
Klub Panthers	
St. Johns Park-Triglav.....	26
Iz vaših pisem.....	28
ASSK - Vabilo rojakom.....	31
Beyond Slovenia.....	32
Oglasi.....	33

FOTOGRAFIJA ZGORAJ: V večeru torka, 19. aprila 2005, se je na balkonu bazilike sv. Petra v Vatikanu predstavil novi papež Benedikt XVI., ki je z nasmehom srca razširjenih rok pozdravil več kot dvesto tisoč glavo množico, ki se je zbrala na trgu sv. Petra, preko televizijskih prenosov pa je nagovoril ves svet. Zaradi izrednega dela, ki so ga v času smrti, pogreba in izvolitve novega papeža opravili mediji, je že v soboto, 23. aprila, dan preden je uradno prevzel krmilo Petrove barke, priredil sprejem za novinarje v avdienci dvorani Pavla VI.

FOTOGRAFIJA SPODAJ: Plesalci folklorne skupine Iskra iz Melbournu so se ob vodstvu Drage Gelt in Anite Fistrič ter harmonikarja Franka Petelina in ob podpori staršev, starih staršev in prijateljev udeležili Multi-Ethnic Folkloric Festival v organizaciji Avstralsko-makedonskega združenja mladih »Nikola Karev« v Sunshinu v soboto, 23. aprila 2005. Sodelovali so Madžari, Makedonci, Turki, Rusi, Slovaki, Škoti in Slovenci. Lepo in veselo je bilo spremljati mlado avstralsko-slovensko veselje, ki je napolnilo veliki oder.

»TOTUS TUUS« - Ves Tvoj, Marija

Verjetno smo te besede v polnosti razumeli v soboto, 2. aprila 2005, ob 21.37 uri, ko se je ustavilo zemeljsko potovanje papeža Janeza Pavla II., ko je prestopil prag večnosti potem, ko se je še z bolniške postelje ozrl proti oknu svoje sobe in s težavo dvignil roko v poslednji blagoslov množice, ki je na trgu sv. Petra z molitvijo, molkom, pesmijo in solzami spremljala papeža v zadnjih trenutkih njegovega življenja.

»Totu Tuus« - Ves Tvoj, Marija, je bil papežev moto življenja, ki si ga je dal vtisniti v svoj papeški grb, posebno pa si je ta moto zapisal globoko v svoje srce in ga vse življenje tudi ponavljal tako, da ga je vsak trenutek s prepričanjem živel. Papež Janez Pavel II. je bil namreč po srcu, mišljenju, veri in upanju izrazito marijanski papež, kar pomeni, da je otroško ljubil Božjo Mater Marijo, jo prisrčno častil na različne načine, posebno še z molitvijo rožnega venca, ki ga je Marija sama velikokrat priporočila. **S pristno pobožnostjo je obiskoval Marijine božje poti, tudi Marijo Pomagaj na Brezjah 17. maja 1996 (fotografija desno)** in v Mariji videl zgled svojega služenja Kristusovemu skrivnostnemu telesu – Cerkvi. Sam pravi, kako je že kot mlad fant in potem vse življenje nosil škapulir Karmelske Matere Božje, kako rad je zahajal v Marijine cerkve in v njih molil in iskal svojo življenjsko pot ter odločitve in kako je vse življenje čutil, da ga s posebno naklonjenostjo spremlja varstvo Božje Matere.

Bil je zares »Totus Tuus« - ves tvoj, Marija. Zdi se mi, da je njegov »Totus Tuus« prišel do izraza na poseben način v treh izredno pomembnih dogodkih njegovega življenja. Najprej takrat, ko je 16. oktobra 1978 kardinal z balkona cerkve sv. Petra v Vatikanu naznanil Rimljanom in svetu: »Habemus papam« - imamo papeža Karla Wojtyła – Janeza Pavla II. V ponižnosti je sprejel to najvišjo pastirsko službo in jo že od samega začetka izročil v zaupanju Mariji, Jezusovi in naši nebeški Materi. Ni bil slučaj, da je bil izvoljen v mesecu oktobru, ki je po krščanski tradiciji posvečen molitvi rožnega venca, ki ga je Marija priporočala, da ga molimo za mir na svetu in za spreobrnjenje grešnikov. Bil je prepričan, da če bo ves Marijin – »Totus Tuus«, bo zmozel voditi Kristusovo Cerkev in jo popeljati v tretje tisočletje.

»Totus Tuus« je na poseben način potrdil 13. maja 1981, ko se je pod streli atentatorja na trgu sv. Petra v Vatikanu zgrudil v naročje svojega osebnega tajnika Stanislava Dziwisza. Takrat je še posebno čutil, kot je sam zapisal v oporoko 5.marca 1982: »Sem popolnoma v Božjih rokah in se Bogu izročam po njegovi Brezmadežni Materi.«

Kot bi v naprej čutil, kaj se mu bo pripetilo tistega usodnega dne, na spominski dan Fatimske Matere v Marijinem mesecu

maju, je v aprilu 1980 zapisal: »Vsakdo mora biti vedno pripravljen na možnost smrti in biti pripravljen stopiti pred Gospoda in Sodnika. Tudi sam sem neprestano pripravljen na to in tisti odločilni trenutek mojega upanja«. **In končno »Totus Tuus« se je v polnosti uresničil 2. aprila 2005, na prvo soboto v mesecu (Marijin dan),** ko je papež prestopil prag večnosti ter za vedno in v vsem dokončno postal ves Marijin za vso večnost.

V oporoki je 6. marca 1979 zapisal: **»Skupno s seboj Mariji polagam v roke tudi vse drugo in vse tiste, s katerimi sta me zvezala moje življenje in moj poklic. V Marijine roke polagam predvsem Cerkev, pa tudi svoj narod in vse človeštvo«.**

Sprejela ga je Marija, ki jo je imenoval: **»Mati mojega upanja«.**

Posebno pa smo verni kristjani papežu hvaležni za njegovo zadnjo okrožnico z naslovom: **»Cerkev živi iz evharistije« (17.4.2003),** v kateri je celotno šesto poglavje posvetil teološkemu razmišljanju o Mariji kot evharistični ženi in pokazal, da obstaja med Marijo in evharistijo najtesnejša zveza. **Z učlovečenjem Božje besede je Marija postala prvi in živi »tebernakelj« v zgodovini, saj je pod srcem nosila Jezusa, ki nam je samega sebe zapustil v evharistiji do konca časov.**

Na ta način Marija dan za dnem živi »anticipirano evharistijo« darovanja, ko vedno znova ponavlja svoj **»Zgodi se mi«.** Prav v tej predstavitvi Marije kot evharistične žene, je papež Janez Pavel II. v našo duhovnost in v naš odnos do Marije in evharistije vnesel novo teološko razsežnost, ki jo do tedaj nismo bili vajeni.

Pravzaprav lahko rečemo, da je zaradi papeževe marijanske duhovnosti in usmerjenosti krščanstvo postalo bolj domače, privlačno, preprosto, prepričljivo in pričevalno, kar so čutili otroci, mladina, starejši, zakonci, bolniki, duhovniki in redovnice. **Vsem tem kategorijam vernikov je pokazal, da vodi najkrajša in najbolj varna pot k Jezusu po Mariji.**

Po Mariji k Jezusu, kot je zapisal veliki častilec Božje Matere, sveti Bernard.

p. dr. Viktor Papež OFM, provincial slovenskih frančiškanov

Janez Pavel II., ob njem kardinal Joseph Ratzinger.

Imamo papeža Benedikta XVI.

Petra, naznanil beli dim iz dimnika na strehi Sikstinske kapele. Po 18. uri pa so se oglasili še veliki zvonovi bazilike. Skoraj istočasno je tudi Slovenijo preplavila melodija zvonov, saj so neposredni televizijski prenosi omogočili, da so bile v tistih trenutkih oči vsega sveta uprte v Rim.

“Annuntio vobis gaudium magnum; habemus Papam... qui sibi nomen imposuit Benedictum XVI.”

S temi besedami je v torek, 19. aprila ob 18.43, z glavnega balkona bazilike sv. Petra v Vatikanu, najstarejši kardinal iz reda diakonov Jorge Arturo Medina Esteves oznanil veselo novico, da ima Cerkev novega papeža. To je postal dekan kardinalskega zbora Joseph Ratzinger. Kot 265. papež v zgodovini Cerkve in 264. naslednik apostola Petra si je nadel ime Benedikt XVI.

Kardinali volivci so nemškega kardinala Josepha Ratzingerja izvolili za papeža v četrtem volilnem krogu konklava, ki se je začel 18. aprila popoldne. Potem, ko je prvi večer nekaj minut po osmi uri črni dim naznanil, da še niso izvolili papeža in se je črni dim znova dvignil nad Sikstinsko kapelo naslednji dan pred dvanajsto uro, so se kardinali popoldne ob štirih znova zbrali v kapeli. Zadnji krog volitev so začeli z molitvijo večernic. Zatem so prešli na glasovanje. Ko se je izkazalo, da so kardinali z zadostno večino izbrali naslednika Janeza Pavla II., je sledil krajši obred, ki je predpisan v apostolski konstituciji Pastir svoje črede. Kardinal Ratzinger je uradno sprejel kanonično izvolitev za papeža in povedal, da se želi imenovati Benedikt XVI.

Zatem je mojster papeških bogoslužnih slovesnosti napisal dokument o privolitvi novega papeža in imenu, ki si ga je nadel. Ob 17.25, ko je novi papež privolil v izvolitev tudi s podpisom, se je konklave končal. Izvolitev novega papeža Benedikta XVI. je ob 17.50 množici vernikov, ki so že bili na Trgu Sv.

Najstarejšemu kardinalu iz reda diakonov se je na balkonu Petrove bazilike ob 18.48 pridružil do izvolitve dekan kardinalskega zbora Joseph Ratzinger, zdaj pa papež Benedikt XVI. Do njegovega prihoda je trg pred baziliko že preplavila množica vernikov, ki ga je pričakala z navdušenim ploskanjem. Stopil je naprej ter z dostojanstvenim nasmehom in dvignjenima rokama pozdravil zbrano množico. **Nekaj trenutkov zatem pa je dejal: “Dragi bratje in sestre! Po velikem papežu Janezu Pavlu II. so gospodje kardinali izbrali mene, preprostega**

in ponižnega delavca v Gospodovem vinogradu. Tolaži me to, da Gospod lahko deluje tudi preko nezadostnih orodij, predvsem pa se zaupam v vaše molitve. V veselju Vstalega Gospoda, v zaupanju v Njegovo trajno pomoč, pojdimo naprej. Gospod nam bo pomagal, pa tudi Njegova sveta Mati Marija je ob nas! Hvala.”

Po pozdravu vernikov na Trgu sv. Petra, ki so navdušeno ploskali in milijonov ljudi po celem svetu, ki so dogodek spremljali prek televizijskih zaslonov, je papež Benedikt XVI. podelil vsem prvi slovesni apostolski blagoslov. Zatem se je skupaj z drugimi kardinali umaknil nazaj v prostore bazilike.

Novega papeža je tokrat volilo sto petnajst kardinalov, med njimi tudi naš rojak torontski nadškof kardinal Alojzij Ambrožič. Čeprav o samem konklavu pod prisego ne sme govoriti, je za slovensko oddajo radia Vatikan povedal, da odločitev ni temeljila na zadnjih pogovorih. Številni kardinali so že vrsto let poznali kardinala Ratzingerja, spremljali njegovo delo. Poznali so njegovo odprtost, ponižnost, zanesljivost, kako zna poslušati, poznali so njegovo miselno in duhovno globino... vse to je bilo odločilno za njegovo izvolitev. Ni zanemarljivo, da je bil kardinal Joseph Ratzinger najtesnejši sodelavec papeža Janeza Pavla II. Ob njegovi smrti je kot dekan kardinalskega zbora poklical kardinale v Rim. Daroval je pogrebno mašo za pokojnega papeža. Ko je med njegovo pridigo množica začela klicati "Svetnik! Svetnik!", je mimo počakal, nagovor pa sklenil z besedami: "Papež nas vidi in nas blagoslavlja!" Ko je kardinal Ratzinger na dan začetka konklava dopoldne na Petrovem grobu v vatikanski baziliki daroval sveto mašo za srečno izvolitev novega papeža, je v pridigi razmišljal o pastirski službi. Ob koncu pa je dejal: »V teh urah vztrajno molimo h Gospodu, da bi nam po velikem daru papeža Janeza Pavla II. znova daroval novega pastirja po svojem srcu, pastirja, ki nas bo vodil k poznavanju Kristusa, njegove ljubezni in pristnemu veselju.«

Dan po izvolitvi je Benedikt XVI. prvič maševal kot papež v Sikstinski kapeli, obkrožen s kardinali, ki so ga izvolili. Med to mašo se

je spet vrnil k svojemu predhodniku: »Zdi se mi, da čutim, kako njegova močna roka stiska mojo; zdi se mi, da vidim njegove sijoče oči in poslušam njegove besede, ki so v tem trenutku namenjene predvsem meni: 'Ne bojte se!'.«

V nagovoru, ki ga je imel ob koncu maše, je predstavil tudi svoj program: **uresničevanje drugega vatikanskega cerkvenega zbora, prizadevanje za edinost v katoliški Cerkvi, evangelizacija sodobnega sveta...**

Poseben poudarek je dal **evharistiji**, po kateri je Gospod navzoč med nami. Zavzel se je za ekumenski dialog med različnimi krščanskimi Cerkvami, pa tudi iskren dialog s predstavniki nekrščanskih verstev in neverujočimi. Spomnil se je tudi mladih, ki so po njegovih besedah **prihodnost in upanje Cerkve**. Zagotovil jim je, da jim bo pomagal vedno globlje srečati se z živim Kristusom. Veseli pa se tudi srečanja z njimi ob svetovnem dnevu mladih, ki bo letos v Kölnu.

Nekdanji münchenski nadškof je za časa papeževanja Janeza Pavla II. veljal za enega najvplivnejših mož v Vatikanu. Rodil se je 16. aprila 1927 v nemškem kraju Marktl am Inn. Leta 1977 je postal muenchenski nadškof, štiri leta kasneje pa je odšel v Rim ter postal vodja vatikanskega "ministrstva za teologijo" oz. prefekt kongregacije za nauk vere. Je eden redkih kardinalov rimske kurije, ki je to postal že pred prihodom Janeza Pavla II. na čelo rimskokatoliške Cerkve.

Kaj pove ime? Izbira imena pove veliko in če lahko sklepamo po zadnjem Benediktu, bo novi sveti oče tih borec za mir. "Benedikt XV. je bil neopazen, tih papež. Med množico se ni počutil udobno in pred veličastnim ozadjem se je skoraj izgubil. Toda bil je zelo dober voditelj in diplomat. Njegov poziv za mir, ki ga je leta 1917 poslal vojskujočim se stranem, je bil temelj mirovnim prizadevanjem takratnega ameriškega predsednika Woodrowa Wilsona, čeprav mu tega nikoli niso uradno pripisali," je dejal nekdanji vatikanski diplomat in zgodovinar John Peter Pham.

Po vseh slovenskih župnijah so v skladu z navodili slovenskih škofov 15 minut po izvolitvi novega papeža zvonili cerkveni zvonovi v njegovo čast. Ob imenovanju novega papeža Benedikta XVI. so zvonovi zazvonili tudi v vseh večjih cerkvah po evropskih mestih.

Tone Gorjup

Izpod Triglava

Tone Gorjup

SLOVO OD JANEZA PAVLA II.

Od papeža Poljaka se je poslovila tudi Cerkev na Slovenskem. V dneh, ko je telo pokojnega Janeza Pavla II. ležalo v vatikanski baziliki, se je na pot proti Rimu odpravilo več kot deset avtobusov. Nekateri so pol dneva ali pa tudi dlje čakali v vrsti in se počasi pomikali na Trg Svetega Petra, v baziliko in nazadnje do odra, na katerem je ležal Janez Pavel II., da so se še zadnjič poslovili od njega. Manjša skupina se je udeležila tudi njegovega pogreba; nanjo je opozorila slovenska zastava, ki je na trgu pred baziliko vihrala skupaj z drugimi pokojnemu papežu v slovo. Tam so bili tudi vsi trije naši škofje ordinariji. Čeprav je bila 8. aprila dopoldne tudi Slovenija z zvonjenjem zvonov in molitvijo v srcih ob krsti pokojnega papeža, smo se od njega poslovili tudi v domačih cerkvah in povsod tam, kjer je Janez Pavel II. pustil sledi med obiskoma v naši domovini. V številnih cerkvah so se že pred pogrebom zvrstile maše zadušnice, prav tako v vseh treh stolnih cerkvah in novogoriški konkatedrali. Mnogi so se prišli posloviti od svetega očeta kar k Mariji Pomagaj na Brezje, ki jo je ob prihodu v Slovenijo najprej obiskal, čeprav to ni bilo predvideno; drugi so se ustavili v mariborski stolnici, edini cerkvi, ki jo je obiskal dvakrat. Na oknih domov so več večerov zapored gorele sveče. Tudi mladi iz Postojne, ki je papežu ostala globoko v spominu, so želeli še enkrat reči "hvala" in "zbogom" svetemu očetu. Na večer njegovega pogreba so se zbrali pri sveti maši v župnijski cerkvi v Postojni. Po njej so v procesiji z baklami odšli k spominskemu križu v Zalogu ob avtocesti, kjer so se maja 1996 srečali z njim. Ko je približno štiristo mladih prišlo do cilja, so jih tam že čakali vrstniki iz vipavske, goriške, idrijsko-cerklijske in drugih bližnjih dekanij ter obalnih župnij. Prepevali so, molili in prebirali papeževe govore krepko čez polnoč.

JANEZ PAVEL II. IN SLOVENCİ.

Slovenski škofje so ob smrti svetega očeta zapisali, da je bil Janez Pavel II. eden največjih papežev v zgodovini Cerkve. Njegove besede, številna pisma in okrožnice ter pastoralna potovanja so nas Slovence usmerjala k pristnemu življenju po evangeliju in uresničevanju smernic zadnjega vatikanskega koncila. Prvi od slovenskih škofov, ki se je srečal z njim kot papežem, je bil pokojni koprski škof Janez Jenko. 22. oktobra leta 1978 se je v imenu slovenskih škofov udeležil njegove umestitve. Že takrat je preroško napovedal, da bo slovanski papež pustil viden pečat v pokoncilski Cerkvi. Papež Janez Pavel II. je kmalu pokazal očetovsko naklonjenost do slovenskega naroda in Cerkve. To se je pokazalo že med velikim narodnim romanjem od 15. do 20. oktobra 1979, ko se je v Rimu zbralo več kot pet tisoč slovenskih romarjev s svojimi škofi. To je bilo najbolj množično romanje našega naroda v času papeža Janeza Pavla II. Ob tej priložnosti je Janez Pavel II. slovenske romarje sprejel v posebni avdienci. Potrdil jih je v veri v Kristusa, ki sta jo našim prednikom oznanila solunska brata Ciril in Metod. Obenem je blagoslovil nadomestno krono za brezjansko podobo Marije Pomagaj. Papež Janez Pavel II. je podpiral slovenski narod na poti osamosvajanja in med prvimi državniki na svetu je priznal našo državno samostojnost, dvakrat pa nas je tudi osebno obiskal. Prvič je stopil na naša tla 17. maja 1996. Ob prihodu na brniško letališče je simbolično počastil našo deželo s poljubom zemlje, medtem pa ga je pozdravljalo zvonjenje iz vseh slovenskih cerkva. Po sprejemu na letališču, kjer ga je poleg cerkvenega in državnega vodstva, pozdravila množica vernikov, je sveti oče na lastno željo obiskal Marijino svetišče na Brezjah. Zvečer je imel v ljubljanski stolnici še srečanje z duhovniki, redovniki in redovnicami. Prenočil je

v škofijskem dvorcu. Naslednji dan, 18. maja, je papež Janez Pavel II. v Sloveniji praznoval svoj 76. rojstni dan. Na hipodromu v Stožicah je vodil slavje ob 1250-letnici krščanstva med Slovenci. Popoldne pa se je v Postojni srečal z mladimi in koprsko škofijo. Tam so mu mladi pripravili nepozabno srečanje za rojstni dan. Naslednji dan je papež obiskal še tretjo slovensko škofijo. Na mariborskem letališču je daroval sveto mašo, popoldne pa se je v stolnici srečal s predstavniki slovenske kulture, znanosti in umetnosti. Obisk je končal v zgodnjih večernih urah, ko se je na mariborskem letališču poslovil od naše domovine. Papež Janez Pavel II. se je resnično zavzel za to, da je lahko razglasil blaženega Antona Martina Slomška za nebeškega vzornika katoliške vere na Slovenskem in ljubezni do naroda in Cerkve. Zatem pa 19. septembra 1999 že drugič obiskal Slovenijo in v Mariboru za blaženega razglasil škofa Antona Martina Slomška. Za to priložnost se je na prostem pri Betnavskem dvorcu zbralo blizu dvesto tisoč vernikov.

Tam, kjer je blaženi škof Anton Martin Slomšek, je danes - tako upamo - tudi papež Janez Pavel II. Slovenski škofje so poudarili, da mu bomo globoko hvaležnost najbolje pokazali s tem, da si bomo njegove spodbude vzeli k srcu in da bomo tudi v prihodnje v gorečih molitvah prosili Gospoda, naj mu nakloni bogato plačilo, pokojnega pa, naj odslej prosi za nas pri Bogu, da bo Cerkev pri nas in v svetu v njegovem duhu zvesta svojemu poslanstvu.

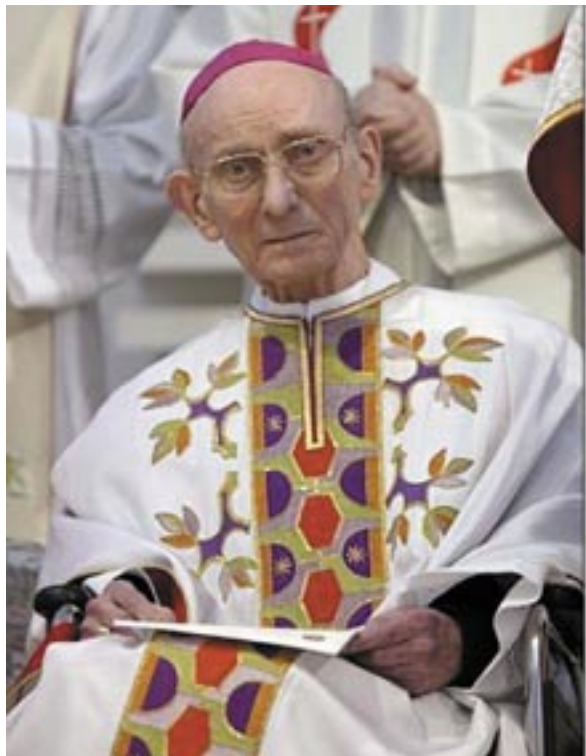
Če se ozremo nazaj na pontifikat Janeza Pavla II. lahko rečemo, da je bil slovenski narod v teh šestindvajsetih letih najbolj povezan v času plebiscita in osamosvajanja; s prav tako močjo pa sta nas povezala tudi obiska Janeza Pavla II. v Sloveniji. Tako v narodu kot v Cerkvi zaenkrat nimamo take preroške in svetniške osebnosti, ki bi nas bila sposobna povezati v eno.

25 LET ŠKOFOVSKE SLUŽBE ALOJZIJA ŠUŠTARJA.

Upokojeni ljubljanski nadškof Alojzij Šuštar je 13. aprila praznoval petindvajset let svoje škofovske službe. Šuštar je prvi Slovenec, ki ga je Janez Pavel II. v času svojega papeževanja imenoval za škofa, zato je praznovanje potekalo tudi v tesni povezanosti z njim, čeprav so ga nekaj dni pred tem pokopali. Nadškof Šuštar in pokojni papež

sta bila rojena istega leta in sta se tudi dobro poznala. Tudi zato mu je sveti oče za jubilej poslal voščilo z apostolskim blagoslovom in lastnoročnim podpisom, napisanim 11. marca 2005 v vatikanski palači - tri tedne pred smrtjo. Alojzij Šuštar se je večer pred jubilejem skupaj s sobrati škofi, duhovniki, sorodniki in prijatelji za dar škofovske službe zahvalil s sveto mašo v kapeli Zavoda Sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano, kjer živi od upokojitve naprej. Direktor zavoda dr. Anton Jamnik je na začetku maše dejal, da je nadškof Šuštar na tri načine povezan s to ustanovo. Tu je obiskoval škofijsko gimnazijo v letih pred drugo svetovno vojno, po osamosvojitvi Slovenije je storil vse, da je zavod z gimnazijo znova zaživel, nazadnje pa si ga je izbral za svoj dom, kjer z molitvijo kot angel varuh spremlja življenje in delo v njem.

Slavljenca, nadškofu Šuštarju so se pri oltarju pridružili ljubljanski nadškof Alojz Uran, ki je vodil slovesnost, apostolski nuncij Santos Abril y Castelló, mariborski škof Franc Kramberger,

Nadškofu dr. Alojziju Šuštarju pošiljamo iskrena voščila in prisrčne pozdrave tudi Slovenci iz Avstralije, ki se še vedno s hvaležnostjo spominjamo njegovega obiska v letu 1983.

škof Jurij Bizjak, škof Andrej Glavan, škof Anton Stres, upokojeni beograjski nadškof Franc Perko, upokojena škofa Jožef Kvas in Jožef Smej ter stiški opat Anton Nadrah. Nadškof Šuštar, ki je somaševal na vozičku, je zbrane nagovoril pred koncem maše. Najprej se je zahvalil Bogu za vse, kar je v življenju prejemal od njega; spomnil se je staršev, dobrotnikov... Zahvalil se je vsem navzočim, posebej pa svetemu očetu, ki mu je pred svojo smrtjo poslal voščilo.

Spomnil se je nekaterih dogodkov iz svojega življenja, svojega novomašnega gesla in škofovske službe. Dejal je, da je zdaj njegov osnovni poklic molitev. Obenem še vedno veliko bere in kolikor more spremlja pomembnejše dogodke v življenju Cerkve in slovenskega naroda.

NOVI PROVINCIAL KAPUCINOV.

Slovenski bratje kapucini so imeli sredi meseca aprila v Štepanji vasi v Ljubljani provincialni kapitelj. Ob tej priložnosti se jim je pridružil generalni minister kapucinskega reda br. John Corriveau, po rodu iz Kanade. Na tridnevnem srečanju so ob Jezusu Kristusu, ki je živa vez njihovega bratstva, preverili dosedanje življenje in delo. Obenem so ob poslušanju Svetega Duha in Božje besede pripravili načrt za prihodnost. Pred koncem kapitlja so izvolili še novo vodstvo Slovenske kapucinske province. Provincial bo tudi v novem triletju br. Primož Kovač, provincialni vikar pa br. Štefan Kožuh.

BARBARA BREZIGAR - NOVA DRŽAVNA TOŽILKA.

Državni zbor je na aprilski seji na predlog vlade za tretjo državno tožilko v samostojni Sloveniji imenoval Barbaro Brezigar, ki je trenutno slovenska predstavnica Eurojustu v Haagu. Prvi je to službo opravljal Anton Drobnič, za njim pa Zdenka Cerar, ki je pred koncem šestletnega mandata vstopila v vlado Antona Ropa, zatem pa postala še podpredsednica njegove stranke. Vrhovna državna tožilka Barbara Brezigar je strankarsko nevezana, bila pa je kandidatka na zadnjih predsedniških volitvah in se s podporo volivcev precej približala Janezu Drnovšku. Tožilstvo je v zadnjih letih izgubilo precej ugleda zaradi vrste kriminalnih dejanj zlasti na področju gospodarstva, ki pa niso dobila prave sodne obravnave ali so zastarala. V nekaterih primerih pa je prihajalo do vtisa, da je tožilstvo še vedno

v službi starih partijskih veljakov. Barbara Brezigar je zagotovila, da bodo na tožilstvu spoštovali zakone in ustavo. Zavzemala se bo za strokovnost, pokončnost in samostojnost tožilcev ter za njihovo izobrazbo.

40 LET OGNJIŠČA.

Revija, ki še danes prihaja v slovenske domove doma in po svetu, letos praznuje okrogli jubilej. V roke so jo za veliko noč, 18. aprila leta 1965, dobili verniki dveh primorskih mest Postojne in Kopra. Kot glasilo obeh župnij se je imenovalo Farno ognjišče. Izšlo je kot razmnoženina na ciklostilu. Idejna pobudnika sta bila tedanji postojnski župnik Franc Bole ter takratni koprski kaplan Bojan Ravbar. Ob letošnjem jubileju je urednik Franc Bole povedal, da je imel list že tedaj zasnovo, ki jo je v bistvu ohranil do danes: začel je s pismom meseca, ki naj bi nadomeščal uvodnik, prinašal je aktualne članke iz verskega življenja, na poljuden način je predstavljal velike osebnosti, objavljal je sodobne molitve, zgodbe, podlistek... Prva številka Ognjišča je imela naklado tisoč tristo izvodov, vendar je ta hitro naraščala. Ob koncu leta 1966 je izhajalo že 18 tisoč izvodov, naslednje leto 35 tisoč; naklada je leta 1984 preseгла magično mejo 100 tisoč izvodov in se v naslednjih letih dvignila še za nekaj tisoč. Zadnja leta je naklada Ognjišča zaradi padca bralne kulture spet padla pod 100 tisoč izvodov. Urednik Ognjišča Franc Bole je poleg revije kmalu začel še z izdajanjem verskih knjig. Tako je uredništvo Ognjišča v nekaj letih preraslo v založbo Ognjišče, iz Poštnega predala dobrote pa se je v času slovenske pomladi razvil Karitas, leta 1994 pa je na temeljih revije Ognjišče zaživel še radio Ognjišče, samostojna televizija pa je ostala le neizpolnjena želja.

Uredniku Francu Boletu in njegovi ekipi čestitke in Božjega žegna za naprej.

Dragi urednik!

Sporočam Vam, da je JANEZ JOŽE ŽAGAR postal katoličan pri krstu 12.3.05 v cerkvi Sacred Heart, Pearce, Canberra. Ta vesel dogodek smo proslavili v družbi sorodnikov in prijateljev.

***Cilka Žagar
Lightning Ridge NSW***

*Čestitke mladi družini,
starim staršem in sorodnikom!*

Zgodba za materinski dan - spomin na mamo

Bilo je hladno in deževno zimsko vreme. Tema je bila zelo gosta, ko sem se že tretjič odpravljala v bolnišnico obiskat mamo. Zjutraj sem bila z očetom, popoldan z bratom, sedaj pa sem si želela iti sama, da jo še enkrat vidim...

Ko sem vstopila v njeno sobo, je ležala in gledala skozi okno. Velike kaplje so polzele po steni. Njena nočna halja je žalostno ležala na stolu, le šopek vrtnic, katere je prinesel moj brat, so razveseljevale prostor. Prijela sem jo za roko. Obrnila se je k meni in se mi nasmehnila. Pred šestimi dnevi je imela težko operacijo, tako, da je bila včasih čisto v redu, včasih pa me je samo brez besed gledala. Danes je imela dober dan. Zanimalo jo je, kako je družina, kako so prijatelji, tako, da sva se pogovarjali kot v dobrih starih časih. Človek nikoli ne bi pomislil, da je kaj narobe z njo, zdravniki pa so rekli, da še nekaj mesecev...in potem... Vsak trenutek je bil dragocen zame, hotela sem ji povedati vse, kar mi je ležalo na duši, vse dobro, slabo, skratka vse.

Na vsem lepem mi je rekla: »Vem, da nimam več veliko časa, da me bo Bog kmalu poklical k sebi.« »Mama ne govori tega, saj to ni res!«, sem ji odgovorila. »Poslušaj,« je počasi nadaljevala, »rada bi bila med vami do božiča, potem pa naj bo Božja volja.«

Nisem ji mogla odgovoriti, le svojo glavo sem ji položila v naročje in začela tiho jokati. Pobožala me je in rekla: »Ne joči, vsi moramo umreti; sedaj sem pač jaz na vrsti. Prosim te, pazi na očeta, saj je on bolj potreben pomoči kot jaz. Vse življenje imaš pred seboj in pazi na svoje otroke. Tudi ti boš enkrat nona in boš videla, kako bodo tvoji vnučki tekali okoli tebe in kako ti bo lepo, kako boš uživala.«

Ne vem, koliko časa je minilo, ko me je medicinska sestra poklicala in rekla, naj grem domov, da mama tako in tako spi in, da je že pozno. Pogledala sem na uro in res, bila je že polnoč.

Po nekaj tednih sem jo pripeljala domov. Bila je vsa oslABLJENA, tako, da sem ji kuhala samo njeno najljubšo hrano, da bi prišla čim

preje k sebi. Začela je zdravljenje z obsevanjem in na začetku se je zdelo, da postaja veliko boljše. Na žalost pa ne za dolgo. Začela je omedlevati in tudi obiski v bolnišnico so postajali bolj pogosti. Božični prazniki so se bližali. Nek večer je mama padla v nezavest, tako, da so jo z rešilnim avtomobilom odpeljali v bolnišnico. Ko sem jo naslednji dan obiskala, je po bolnišnici skupina pevcev iz farne cerkve prepevala za bolnike božične pesmi. Mama je naenkrat odprla oči in vprašala: »Kaj je že božič?« »Ne, mama, še dva dneva sta do božiča, danes je 23. december.« Pogledala me je in mi stisnila roko. Njena usta so se bežno raztegnila v komaj opazen, nežen nasmeh. To so bile njene zadnje besede. Tretjega januarja jo je Bog poklical k sebi. Njena želja, biti med svojimi za božič, se je uresničila.

Leta so minila, bolečina in praznina pa sta še vedno v srcu. Kot mi je mama rekla, imam danes res vnučke. Zdravi so in ko se polni smeha igrajo in skačejo okoli mene, čutim pravo srečo. Večkrat mi solze zalijejo oči, ko pomislim, kako bi bilo lepo, ko bi moja mama lahko z mano delila te lepe trenutke, se pa tolažim z mislijo, da nas vse skupaj gleda od nekje in je tudi njej ob tem lepo.

*Ana Marija Cek, Melbourne VIC
(na fotografiji tretja z leve z vnukinjo Stephanie in bratom Alexom Bratinom)*

Zbirka spominov

“OPALADIES” iz Lightning Ridge-a

Zbrala in uredila Cilka Žagar

Rojakinja Cilka Žagar me je ponovo presenetila z darilom nove knjige - zbirka zgodb iz oddaljenega Lightning Ridge-a. »Opaladies« je bogata zbirka spominov in resničnih zgodb žena mnogih narodnosti, ki jih je življenjska usoda preselila v tuji svet, na suha in peščena opalna polja široke avstralske pustinja.

Cilka je zbrala in uredila zgodbe in izpovedi žena iz enajstih dežel (iz Slovenije, Hrvaške, Finske, Grčije, Švice, Črne gore, Madžarske, Filipinov, Avstrije, Amerike in Irske).

Prav prijetno je odpreti knjigo v angleščini, ki nam že na začetku kratko in jedrnatost postreže s pomembnimi informacijami o naši domovini Sloveniji, od antike do današnjih dni. Tako korektni in logični podatki se ne najdejo niti v Sloveniji, saj uradna zgodovina v škodo lastnemu narodu še vedno zanika prvobitnost Slovencev na današnjem ozemlju.

Nadvse zanimiva je Cilkina zgodba, saj se prijetno razlikuje od ostalih zgodb. Cilka je kot pisateljica prava umetnica v opazovanju življenja okrog sebe in zna slikovito zapisati bistva ter s svojim barvitim stilom močno pritegniti bralca. Življenje na opalnih poljih se dokaj razlikuje od življenja mnogih naših rojakov v glavnih mestih Avstralije. Ljudje iz »Outback-a« se poznajo med seboj predvsem po prvem imenu, tu ni zaslediti višjih in nižjih slojev družbe, med sabo se ljudje ne razlikujejo po premoženju, niti po jeziku ali rasi, ne po barvi kože... Za iskalce opalov je edinole barva opala pomembna vrednota. Nadebudni možje, nagnjeni k lovu na srečo, prihajajo sem iz vseh koncev sveta, v upanju, da bi našli zaklad, na hitro obogateli in se vrnil v domovino ali v večje mesto, ki bi bilo človeku prijaznejše. Žene pa jim zvesto sledijo in se morajo hočeš-nočeš prilagoditi vsemu. V svojem domotožju si ustvarijo svoj lastni svet iz spominkov, ki so jih prinesli s seboj iz starega kraja, iz njihovih kuhinj diši domača hrana, vrtičke si zasejejo z domačimi semeni in v vrtu zasadijo razne sadike, ki se je nekaterim celo posrečilo prinesiti od doma... Cilka nam dovoli pokukati v njen dnevnik in po njenih spominih nekoliko spoznamo življenje in težaško delo od sekalcev sladkornega trsa v Queenslandu, do pomembnega dela pri hidroelekto projektu v Sneženih gorah in življenja v Jindabyne-u, kjer so si našli prvo delo mnogi naši rojaki.

Zgodbe so opremljene s posrečenimi karikaturami in obogatene s šaljivimi anekdotami, s katerimi so si v težkem času prilagajanj znali celo kratkočasiti; takšne resnične doživete »šale« so jim bile pogostokrat edino razvedrilo, če so se izseljenci znali nasmejati sami sebi in svoji nesreči.

Knjiga obsega 83 strani in je prava zgoščanka bogatih zgodovinskih pričevanj o nešteti primerih izseljenske krutosti in bolečemu, vendar nujnemu prilagajanju novemu svetu. Kot je moja zbirka zgodb multikulturnih žena »The Love That Brought Us Here« iz leta 1987 postala pomembno gradivo za študijo lokalne multikulturne avstralske skupnosti, je nedvomno tudi nova knjiga »Opaladies« bogat zgodovinski dokument za študijo multikulturne Avstralije za naše zanamce in za vse splošno avstralsko skupnost. Knjiga je bila izdana s podporo Historical Society iz Lightning Ridge-a.

Čestitke Cilki za njeno novo pobudo in bogato delo. Knjiga je pri meni našla častno mesto poleg njenih prejšnjih knjig: Growing Up Walgett, Barbara, Magdalena med črnimi opali in Good Bye Riverbank. Če želite to novo knjigo, pokličite Cilko Žagar na telefon: 02 6829 0633.

Jožica Gerden, Mildura VIC

MARIO JURČIČ

Builder - Lic. No. 15968

Member Master Builders Association

ABN 28 589 647 832

Homes - Extensions - Bathroom renovations
under pinning - Specialising in all concrete
work - Repairing concrete cancer - Concrete
pools & spas - Landscaping and pavers

QUALITY SERVICE - FREE QUOTES

Za slovenske upokojece v Sydneyu in okolici 10 % popust

PO BOX 384

Frenchs Forest 1640

Phone: 02 9984 1869

Mobitel: 0425 293 647

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: 08 8346 9674
Fax.: 08 83462903
Email: tretjakj@picknowl.com.au

“NE BOJTE SE!”

V velikonočni osmini je ves svet, ne samo katoliški, temveč vseh veroizpovedi, vse verujoče in neverujoče presunila vest o napredovanju bolezni papeža Janeza Pavla II. Že v postnem času, ko je kar dvakrat iskal pomoči v bolnišnici in ni mogel voditi obredov cvetne nedelje ne velikega tedna, smo molili za njegovo zdravje. Bil je telesno izčrpan, duhovno pa čil. Kot smo bili priče zadnja dva tedna, je bilo v časopisih in tudi na televizijskih ekranih veliko pozornosti namenjeno papežu in njegovemu zdravju. Mediji so skrbno spremljali vsak trenutek papeževega počutja in na sam praznik Kristusovega vstajenja, ko ni mogel več spregovoriti opogumljajoče besede, je le s kretnjo svoje očetovske roke dal blagoslov množici, ki je čakala na trgu svetega Petra in po svetu. Na predvečer praznika Božjega usmiljenja, 2.

aprila 2005, je odšel domov v Očetovo hišo, kot je dejal pri pogrebni maši kardinal Ratzinger “Lahko smo prepričani, da naš ljubljeni papež zdaj stoji ob oknu Očetove hiše, nas gleda in blagoslavlja. Da, sveti oče nas blagoslavlja”.

Ob njegovi smrti je svet spoznal, kako velikega človeka, ki je vodil katoliško Cerkev 26 let, smo izgubili. Zato ni čudno, da so se mu prišli poklonit in se poslovit od njega milijoni ljudi z vsega sveta. **Papež Janez Pavel II. je veliko naredil za slovenski narod.**

Najprej s priznanjem Slovenije kot samostojne države in kar dvakrat nas je obiskal. Po njegovi zaslugi smo dobili prvega blažena, ko je septembra leta 1999 prišel v Maribor, kjer je slovesno pred več kot dvesto tisoč glavo množico razglasil božjega služabnika Antona Martina Slomška za blaženega. Papež se je s svojim obiskom in prijaznostjo priljubil ne samo

“Slava ti, hvala in čast, o Kralj naš, Kristus, Zveličar!”
Blagoslov butaric in zelenja na cvetno nedeljo.

slovenskemu narodu, temveč vsemu svetu. **Leta 1986 je prvič obiskal Avstralijo**, državo raznih narodov in tudi verskih prepričanj. V večernih urah je letalo pristalo na adelaidskem letališču in papeža so pozdravljale množice in mu napravile v pozdrav špalir s prižganimi svečami v rokah od letališča do mestne hiše. Naslednji dan je daroval sveto mašo za več kot dvesto tisoč vernih na športnem igrišču v mestu Adelaide. Ob tej priložnosti sem se tudi jaz srečal s svetim očetom - to je bilo nepozabno srečanje. Nepozabno ne samo za mene, ampak tudi za naša Tomaža Valenčiča in Toneta Jesenka, saj sta bila izbrana za posebna delivca obhajila pri papeževi maši. V spomin na ta veliki dogodek sta dobila vsak lončeno posodo, iz katere sta delila sveto obhajilo med papeževo mašo.

Adelaidska nadškofija in država Južna Avstralija sta pripravili 8. aprila 2005 na igrišču za kriket, ki sprejme več kot trideset tisoč gledalcev, sveto mašo za pokojnega papeža Janeza Pavla

II. Zbralo se je več kot trinajst tisoč ljudi, ne samo katoličanov, vseh veroizpovedi, vernih in nevernih, predstavniki drugih verskih skupnosti, premier Rann s svojimi ministri in vodja opozicije s svojimi ministri. Vsi smo se želeli zahvaliti papežu in moliti zanj. Med sveto mašo so spregovorili tudi guverner kot zastopnik kraljice, premier - laborist in liberallec - vodja opozicije. Premier Rann je sklenil izreden govor z naslednjimi besedami: "In sickness and in health...in war and peace in schism and reconciliation he showed us the meaning of courage and faith and principle. Though his journey has ended...his pilgrimage complete... his flame is unstilled."

Nadškof Willson pa je poudaril njegovo veliko zaupanje v Boga, njegovo neomajno vero, odpuščanje in ljubezen do vseh ljudi, vernih in nevernih, še posebej do tistih, ki so odrinjeni na rob človeške družbe, kakor njegov učitelj Kristus.

Od papeža Janeza Pavla Velikega smo se poslovlili, na nas pa ostaja, da živimo po njegovem zgledu in naukih, ki jih je učil, predvsem, da se učimo in nosimo križ, kakor ga je nosil on skozi vse življenje, ko je sledil trpečemu Kristusu!

p. Janez

Fotografije (foto J. in M. Vuzem) prikazujejo letošnje velikonočno praznovanje v Adelaidi.

Hvala Mauri in Ivanu Vodopivec za poslane znamke!

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
 p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
 313 Merrylands Road, PO BOX 280
 MERRYLANDS NSW 2160
 Tel.: 02 9637 7147 in 02 9682 5478
 Mobile: 0419 236 783
 Fax: 02 9682 7692
 Email: valerian@pacific.net.au

MATERINSKI DAN bomo proslavili v nedeljo, 8. maja 2005, po maši v dvorani z nastopom otrok Slomškove šole. Ta dan praznujemo v Avstraliji tudi Gospodov vnebohod.

Stojnica bo spet na sporedu v sredo, 11. maja. Prosimo za primerne predmete za prodajo in za pomoč pri prodaji.

Romanje v Schoenstadt bo v torek, 17. maja, z avtobusom in z osebnimi avtomobili. Rezervirajte čimprej sedež na avtobusu, ker je omejeno število le teh. Prijavite se pri Danici Petrič, telefon 9637-1458.

Tridnevnica pred binško – prihodom Sv. Duha bo od 12. do 14. maja. Vabljeni v večjem številu.

Družinsko – mladinska maša v angleščini bo na četrto nedeljo, 22. maja, teden pozneje, 29. maja pa je praznik sv. Rešnjega Telesa in Krvi. To nedeljo bomo imeli procesijo. Zvečer ob 6.00 bo maša v NEWCASTLE.

KRST:

TIANA VALENTINA RADOMIR, Maroubra, NSW. Oče Marinko, mati Špela roj. Slobodnik. Botra sta bila Dan Michael Co, Miran Radomir (krstna priča). Slovenska cerkev sv. Rafaela, 3. april 2005.

p. Valerijan

Po veliki noči je bilo življenje okrog verskega središča Merrylands precej mirno in brez večjih vznemirjenj, seveda, če ne računamo novice o smrti svetega očeta, ki nas je vse globoko presunila.

Pater Filip Rupnik si je vzel čas za nujno operacijo kile. Ta operacija se je zakomplicirala, ko so mu med operacijo odkrili precej velik tumor v trebušni votlini. Na srečo so raziskave

tkiva tumorja pokazale, da ne gre za rakasto obolenje, ampak da bo zelo verjetno, da bo pater po operaciji okreval brez posledic. Korajžni pater Filip je že nekaj dni po operaciji spet somaševal v verskem središču, čeprav je malo več počival, kot ponavadi. Upajmo, da se ni prehitro vrnil na delo, saj je izgledal bolj bled in shujšan kot po navadi. Pater Filip ima za bodoče dneve kar velike načrte. Če mu bo okrevanje dobro potekalo, bo že 30. aprila odšel za dva tedna v Perth, kjer bo dve nedelji maševal, med tednom pa obiskoval bolnike in druge člane slovenske skupnosti v Perthu. Po krajšem obisku nazaj v Sydneyu bo sredi maja odšel v Melbourne, kjer bo nadomeščal patra Cirila, ko bo ta na dopustu v Sloveniji; koncem julija bo šel v Adelaido, ker bo odšel na dopust v Slovenijo p. Janez, potem pa gre p. Filip verjetno domov v Slovenijo, če bodo tako odločili njegovi predstojniki v frančiškanskem redu v Sloveniji, ko pride do redne preureditve službenih mest in dobimo v Sydneyu novega patra, ki bo ob patru Valerijanu vodil versko središče. Patru Filipu želimo hitrega okrevanja in naj mu Bog da boljšega zdravja v bodočnosti!

Pevski zbor v verskem središču Merrylands prepeva ponavadi vsako drugo nedeljo v mesecu, vmes eno nedeljo prepeva mlajši zbor Južne

Iz Sydneya so nas prosili za ponovno objavo fotografije predstavitve teh, ki so prejeli prvo sv. obhajilo (O) ali zakrament sv. birme (B) v avstralskih cerkvah. Z leve na desno: Diane Elaine Mills (O), Jessica Golčman (B), Nicholas Kopal (O), Lauren Teja Stariha (O).

Carmen Fuderanan, Marija Ovijač in Milka Stanič na koru cerkve sv. Rafaela.

zvezde pri mladinsko-družinski maši, preostale nedelje pa je ljudsko petje, ki ga ponavadi vodi prelepi glas Marije Ovijač. Brez Marice pri mikrofону, Carmen za orglami in Milke Stanič, ki vse to vodi in organizira, bi bilo ob veliko nedeljah pri svetem Rafaelu precej tiho in pusto.

Nedeljsko postrežbo v cerkveni dvorani si delijo pridne gospodinje iz različnih družin cerkvene skupnosti. Hvala Bogu, da jih je toliko, da pride vsaka na vrsto enkrat, dvakrat ali trikrat na leto. Običajno prevzameta postrežbo po dve gospodinjini in včasih naprosita še prijateljice, če pričakujejo večje število ljudi. Vsaka speče po več vrst domačega peciva, ki ga potem prodajajo po precej nizki ceni skupaj s kavo ali čajem ljudem, ki se po maši radi zbirajo v cerkveni dvorani. Izkupiček gre za potrebe cerkve, razpored pa se

Kristina Car in Angela Rožanc

običajno napravi že za celo leto vnaprej, tako da vsaka ve, kdaj je na vrsti. Lepo je videti, ko delajo včasih cele razširjene družine, matere, hčere, snahe in drugo sorodstvo in se skupaj trudijo za čim boljše pecivo in boljšo postrežbo. Če se želi še katera vključiti v krog delavk, se oglasite naslednjo nedeljo v dvorani, pridnih rok ni nikoli dovolj!

Martha Magajna

POKOJNI:

V sredo, 2. marca 2005, je v bolnišnici v Wollongongu umrl **GIUSEPPE TULL**. Rojen je bil 8.3.1930 v vasi Milje pri Trstu. Bil je sin Giuseppeja Tull in Antonije roj. Razem. Leta 1954 se je v Dolini pri Trstu poročil z Mirando Groppassi. Še istega leta sta prišla v Avstralijo. Po poklicu je bil tesar in zidar. Skupaj z družino so veliko pomagali – finančno in moralno - pri nakupu slovenskega kluba Planica v Figtree. Bolehal je 16 let, zadnje 4 mesece pa je hudo trpel. Poleg žene zapušča sinova Franca Giuseppeja in Dennisa Alda ter 4 vnuke in sestro Giuseppino. Pogrebna maša je bila v Figtree, sledila je upepelitev.

31.3.2005 je v Prince Alfred bolnišnici umrl **ALOJZ HRVATIN**. Rojen je bil 30.10.1930 v Skandanščini pri Materiji. Bil je sin Jožeta in Ivanke roj. Hrvatini. Bil je eden izmed dvanajstih otrok v družini. V Avstralijo je prišel leta 1954. Poleg žene Milke zapušča hčerko Sandro por.Bentley, Wilmo por. Pinkerton, brata Emila in sestro Cilko Dekleva v Avstraliji, v domovini pa Karla, Marijo, Danico in Wilmo. Pogrebna maša je bila 2.4.2005 v Merrylandsu, pokopan je bil na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

4. aprila 2005 je na svojem domu v Fairfieldu umrl **SIMON ZIDAR** v starosti 69 let. Rojen je bil v vasi Žice – župnija Sv. Ana v Slovenskih Goricah. Bil je sin Jožeta in Agate roj. Županič. Leta 1960 se je v Mariboru poročil z Jožefino Puhner. Še isto leto sta prišla v Avstralijo. Pokojnik je bil zaposlen pri Simon David Holdings, nato pa pri Soul Pattisonu v Kingsgrovu. Bolan je bil eno leto. Zdravil se je v Westmead Hospital, zadnje mesece pa Braeside bolnišnici v Fairfieldu. Poleg žene zapušča sina Simona ml., ki je po poklicu zdravnik, v domovini pa zapušča brata Štefana in dve sestri, v Kanadi pa Matija. Pogrebna maša je bila 7.4.2005, sledila je upepelitev v Leppingtonu, kjer bo tudi počival. Naše sožalje vsem žalujočim!

p. Valerijan

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
Ss.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

SMRT PAPEŽA JANEZA PAVLA II. IN IZVOLITEV NJEGOVEGA NASLEDNIKA PAPEŽA BENEDIKTA XVI.

sta zaznamovala letošnji april.

V večeru prve sobote v aprilu, 2. aprila 2005, je ob 9. uri in 37 minut zvečer **prenehalo biti veliko srce svetega očeta, ki mu je že sedanji trenutek nadel ime Janez Pavel Veliki.** V Avstraliji je bila tisti čas že nedelja (v vzhodni Avstraliji 5.37 zjutraj), 2. velikonočna, bela nedelja, praznik Božjega usmiljenja, ki ga je pred petimi leti vpeljal v bogoslužje prav papež Janez Pavel II., oprt tudi na razodetje, ki ga je bila deležna njegova rojakinja sestra Faustina (Helen) Kowalska (umrla 05.10.1938 v Krakovu na Poljskem). Papež Janez Pavel II. jo je ob tem sporočilu praznovanja nedelje Božjega usmiljenja tudi razglasil za svetnico, 3. aprila 2000.

Elica Rizmal z radia SBS me je že slabo uro in pol po smrti papeža klicala za izjavo, ki je bila potem predvajana na slovenskem programu radia SBS v nedeljo in ponovljena v torek, ko je oddaja slišana po vsej Avstraliji. **V življenju vsakega Zemljana je ta papež tako ali drugače pustil svojo sled.** Ker sem imel milost kar nekajkrat se osebno srečati in pogovarjati se z njim, ohranjam zato nanj v svojem srcu še posebno hvaležen in živ spomin. V soboto, teden dni po smrti, 9. aprila, smo darovali v naši cerkvi v Kew ob 11. uri sveto mašo za pokoj njegove duše. Hvala vsem, ki ste napolnili, kakor ob nedeljah, našo cerkev in tako smo se tudi kot slovensko občestvo v Melbournu z najsvetejšo daritvijo zahvalili Bogu za dar 26 in pol letnega služenja Karola Wojtyła kot vidnega Kristusovega namestnika na Zemlji in Petrovega naslednika. Nadškofija Melbourne je imela mašo za pokojnega papeža v četrtek, 7. aprila. Z nadškofom dr. Denisom Hartom so somaševali škofje in duhovniki. Te svete maše se je udeležil tudi premier Steve Bracks (njegov

rod izhaja iz Libanona, katoličani), guvernerjeva žena, ministri, diplomati, predstavniki drugih Cerkva in veroizpovedi. Po katedrali so bili nameščeni televizijski ekrani ter veliko platno za neposreden TV prenos zunaj, kjer je bilo ogromno ljudi. Papežev pogreb v petek, 8. aprila 2005, je združil ves svet. Medijem, ki so tako natančno in z naklonjenostjo spremljali vse to dogajanje, se je ob koncu svete maše v Melbournu zahvalil nadškof Hart.

Po devetih dneh žalovanja smo pričeli z molitvijo k Svetemu Duhu za izvolitev novega papeža. Sveto mašo v ta namen smo darovali v ponedeljek, 18. aprila, ko so se v Vatikanu zbrali kardinali v konklavu. Naslednji dan, v torek, 19. aprila 2005, so kardinali v četrtem krogu volitev **izvolili nemškega kardinala Josepha Ratzingerja, prefekta kongregacije za nauk vere v Vatikanu, za 265. papeža, ki si je nadel ime Benedikt XVI.** Novi papež je 78 let star in je bil tesni sodelavec papeža Janeza Pavla II. ter njegov prijatelj, ki je kot dekan kardinalskega zbora tudi vodil pogrebno sveto mašo. S kardinalom Ratzingerjem so se že tudi križale najine poti: Leta 1978 sem bil v munchenski stolnici pri sveti maši, ki jo je kardinal Ratzinger daroval za takrat umrlega papeža Pavla VI., in kar nekajkrat sem ga lahko pozdravil na trgu sv. Petra v Vatikanu, ko sem ga videl, ko je šel po opravkih, v talarju in s torbo v roki. Prijazno je odzdravil. Še najbolj pa sem se srečal z njim kot teologom, filozofom in mislecem, ko sem študiral njegovo odlično delo, ki je leta 1975 izšlo v slovenščini z naslovom **Uvod v krščanstvo.** Tedaj je sam posebej napisal predgovor za slovenski prevod: »Vesel sem, da se deseterim doslej izšlim prevodom (med njimi v korejščini in japonščini) zdaj pridružuje tudi slovenski prevod. 'Pre-vesti', prav to je notranji namen knjige, 'pre-vesti' onkraj jezikov, časov ter usmeritev in napraviti spoznatno tisto zedinjujočo

moč, ki izžareva iz lika Jezusa Kristusa.« Prvi stavek Spremnih misli, ki jih je zapisal dr. Anton Strle, pravi: »Joseph Ratzinger sodi nedvomno med največje teologe današnjega časa.«

MISLI, KI JIH JE O VERI IN PRIHODNOSTI zapisal sedanji papež Benedikt XVI. v knjigi z istim naslovom (Glaube und Zukunft) pred 25 leti, leta 1970 kot profesor na teološki fakulteti v Regensburgu, so izredno sveže tudi danes. **Naj bodo eno naših prvih miselnih srečanj z njim,** poleg kritik, ki jih moramo o njem poslušati.

»Prihodnost Cerkve more priti in bo tudi danes prišla le iz moči tistih, ki imajo globoke korenine in ki žive iz čiste polnosti svoje vere. Ne bo prišla od tistih, ki delajo le recepte. Ne bo prišla od tistih, ki se prilagajajo vsakokratnemu trenutku. Ne bo prišla od tistih, ki le druge kritizirajo, a imajo samega sebe za nezmotljivo merilo. Tudi ne bo prišla od tistih, ki izbirajo le lažnejšo pot. In ne od tistih, ki se izmikajo bolečini vere in razglašajo kot napačno in zastarelo, kot tiranijo in legalizem vse, kar postavlja človeku zahteve, kar mu zadaja bol in ga sili, naj se odpove napačni zaverovanosti vase. Povejmo pozitivno: Prihodnost Cerkve bodo tudi tokrat, kakor vedno, na novo oblikovali svetniki. Ljudje torej, ki zaznajo kaj več kakor le fraze, ki so ravno moderne. Ljudje, ki morejo videti več kakor drugi zaradi tega, ker njihovo življenje obseže večje prostore... Ostala bo Cerkev Jezusa Kristusa, Cerkev, ki veruje v Boga, ki je postal človek in nam obljublja življenje tudi onstran smrti... Pri vseh predrugačenjih, ki jih je mogoče slutiti, bo Cerkev svoje bistvo znova in z vso odločnostjo našla v tem, kar je bilo vedno njeno središče: V veri v troednega Boga, v Jezusa Kristusa, učlovečenega Božjega Sina, v pomoč Svetega Duha, ki sega do konca... To bo ponotranjena Cerkev, ki se ne zanaša na svoj politični mandat in ki prav tako malo uganja flirt z levico kakor z desnico. Iz ponotranje in poenostavljene Cerkve bo pritekala velika moč. Kajti ljudje docela načrtovanega sveta bodo nedopovedljivo osamljeni. Izkusili bodo strašno uboštvo, če jim bo Bog popolnoma izginil z obzorja. In tedaj bodo malo občestvo verujočih odkrili kot nekaj povsem novega: Kot upanje, ki se tiče njih, kot odgovor, po katerem so na skrivnem vedno vpraševali.« (Ratzinger J., Glaube und Zukunft, Kosel-V., Munchen 1971, 35).

VOLITVE NOVEGA PASTORALNEGA SVETA smo imeli 17. aprila. Imena izvoljenih in od skupin izbranih kandidatov, ki so službo sprejeli, smo poslali v potrditev provincialnemu ministru slovenske frančiškanske province v Ljubljano. Na prvo nedeljo v maju jih bomo razglasili in naslednji dan, v ponedeljek, 2. maja, bo imel novi Pastoralni svet svojo prvo, ustanovno sejo. Zato bomo lahko več napisali o tem v junijski številki Misli, ki jo morava z urednico Marijo urediti, preden odideva v Slovenijo.

PRED NAMI JE MARIJIN MESEC MAJ. **Šmarnično pobožnost** bomo imeli v Kew ob nedeljah pri obeh mašah, ob torkih ob 10. uri dopoldne ob srečanju molitvene skupine ter ob petkih ob 7.30 zvečer ter ob sobotah ob 8. uri zjutraj. Na prvo nedeljo, 1. maja 2005, bomo po deseti maši izpostavili Najsvetejše ter zapeli litanije Matere Božje ter prejeli blagoslov. Tako bo tudi za sklep šmarnic, v nedeljo, 29. maja. Letošnje šmarnice so posvečene duhovnim poklicem, zato bomo ob razmišljanju vedno dodajali tudi desetko rožnega venca za nove duhovne poklice.

PRAZNIKI V MAJU: V četrtek, 5. maja, je praznik GOSPODOVEGA VNEBOVHODA. Tretja nedelja v maju so **BINKOŠTI**; binkoštni ponedeljek, 16. maja, je praznik MARIJE, MATERE CERKVE; nedelja, 22. maja, je praznik SVETE TROJICE, 24. maj je praznik MARIJE POMAGAJ in četrtek, 26. maja, je praznik SV. REŠNJEGA TELESA IN KRVI. Zadnji dan maja je praznik MARIJINEGA OBISKANJA.

TELOVSKA PROCESIJA je na vrsti v nedeljo, 29. maja. Toda, ker prav ta dan odhaja na pot v Ameriko in potem v Slovenijo večja skupina iz našega občestva in tudi p. Ciril in misijonarka Marija bosta tedaj že v Sloveniji, če Bog da, smo sklenili, da bomo imeli procesijo Sv. Rešnjega Telesa na tretjo nedeljo v maju, na binkoštni praznik, 15. maja 2005, po deseti maši. Tako bomo lahko še vsi skupaj v letošnjem evharističnem letu obhajali to lepo slovesnost. Tudi letos bomo zopet imeli pet oltarjev, ki jih bodo postavila naša društva in njihovi člani sodelovali pri procesiji. Pred Domom matere Romane je oltar Slovenskega društva Melbourne, pri kozolčku oltar Slovenskega društva Ivan Cankar iz Geelonga, pri sv. Antonu oltar Slovenskega društva Planica, pred lurško votlino oltar Slovenskega kluba St. Albans ter

Na pikniku radia 3ZZZ, 3. aprila 2005, v Kew: Okusen BBQ so pekli: Janez Rotar, Valentin Lenko in Peter Lenarčič. Za eno izmed vseh polno zasadenih miz ga že pričakujejo: Milan Ogrizek - predsednik društva Jadran, Jože Matkovič, Lojzka Kuhar - predsednica slovenskega društva Geelong in Elizabeth Kolar.

na vrhu cerkvenega stopnišča oltar Slovenskega društva Jadran. Že v naprej hvala vodstvu in članom društev in klubov. Po končani procesiji bo v dvorani družinsko kosilo, ki ga pripravlja društvo sv. Eme, študentje tečaja slovenskega jezika za odrasle pa bodo imeli pouk.

V času odsotnosti p. Cirila bo slovenski misijon v Kew vodil p. Filip, ki se vedno zelo dobro počuti med slovensko skupnostjo v Viktoriji. Patru Filipu se že sedaj iz srca zahvaljujem za bratsko pomoč.

POROKA:

Tomaž ŽIBERT, zakon. sin Franca Žiberta in Jelke r. Jeler iz Podbočja, rojen 01.09.1983 v Novem mestu in Genevieve Maree VIDMAJER, zakon. hči Vinka Vidmajerja in Josephine r. Žugič, rojena 08.06.1988 v Fitzroyu VIC, sta sklenila sv. zakon

med sv. mašo v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew, 10.04.2005. Priči sta bila Luke Matthew Vidmajer in Anita Poljicak. Čestitamo mladoporočencema!

ODŠLI SO :

BORIS SPERNE je umrl 26.03.2005 v Morwellu, smo poročali že v prejšnjih Mislih. Po pogrebu nam je g. Branko Lenščak poslal še nekaj podatkov: Boris je bil rojen 16.03.1926 v Tomaju. S 16 leti je bil vpoklican v italijansko vojsko. Po kapitulaciji Italije se je pridružil partizanom. Po vojni je bil policist Združenih narodov na samostojnem tržaškem ozemlju. V Avstralijo je prišel 28.12.1954. Pozneje je za njim prišla še Vanda, s katero se je poročil v Carltonu. Pater Bazilij ju je poročil. Svoj dom sta ustanovila v Morwellu. Rodila sta se jima hčerka Ingrid in sin Mark, oba sedaj poročena. Boris je bil družinski človek. Njegova glavna skrb sta bila družina in vrt. Imel je hobi, zbiral je stare ure. Za njim žalujejo žena Vanda, hčerka in sin z družinama – pet vnukov.

ANA MRČUN roj. SOTOŠEK je umrla 16.04.2005 v Box Hill bolnišnici. Rojena je bila 15.01.1916 v Podsredi. Doma so imeli mlin, ki je sedaj spremenjen v muzej. Leta 1940 se je z možem Ivanom in sinovoma Ivanom (rojen 1935) in Vladimirjem (rojen 1937) odselila v Nemčijo. Leta 1950 so

Natalie Bratina med sestričnima Jessico in Anito Urdih ter njuno staro mamo Rozi Urdih.

od tam vsi prišli v Avstralijo, v Melbourne. Marca 1980 je v Podsredi umrl njen mož Ivan (John), decembra 1989 je za rakom umrl sin Ivan, ki je v Avstraliji postal John. Ana je zadnja leta preživljala v domu za ostarele Prime Life na Warrigal Street v Burwoodu. Vsak prvi petek sem jo obiskal in prinesel sveto obhajilo, ki se ga je vedno zelo razveselila. Bila je prava dama v najlepšem pomenu besede. Živahna, jasnega spomina in le s težavo se je navajala življenja izven svojega doma. Sin Vladimir z ženo Helen sta jo obiskovala v glavnem kar vsak dan, ker živita v bližini tega doma. To je bil tudi edini razlog, da ni prišla v naš dom v Kew, kjer bi imela slovensko družbo in slovensko hrano. Pogrebno slovesnost smo imeli v kapeli krematorija v Springvale, 21. aprila 2005. Njen vnuk David ji je lepo spregovoril v slovo. Zapušča sina Vladimirja z ženo Helen in sinovi Paul, David, Andrew ter družino pokojnega sina Johna, ženo Gweneth s hčerkama Vanesso in Fiono ter šest pravnukov.

Naj počiva v miru Božjem!

p. Ciril

ZAHVALA

V tem težkem času po mnogo prezgodnji izgubi našega ljubega **ERIKA HOJAKA** se želimo toplo zahvaliti vsem prijateljem in dobrim ljudem, ki ste nam izkazali sočustvovanje, izrazili sožalje, podarili cvetje in prinesli dobrote, se udeležili molitve in svete maše ter pogreba. Pristrčna hvala patru Cirilu za lepo opravljeni obred in podporo – pristrčna hvala tudi misijonarki Mariji za njeno sočustvovanje in sodelovanje. Posebna zahvala sošolki – prijateljici Teji Bavčar in njenemu možu Ivotu, ki sta prišla na pogreb iz Sydneya.

Naš ljubi Erik bo v duhu vedno z nami. Naj počiva v Božjem in sladkem miru!

Žalujoči: mama Jelka, tata Edi, sestra Andreja z možem Phillipom in vnučki: Joshua, Thomas in mala Ellie.

Sorodniki iz Slovenije iščejo **MARIJO DOVJAK roj. OTIC**, nazadnje stanujoča na naslovu: 1/373 Canterbury Road, Foresthill VIC 3131.

Naprošamo vsakogar, ki bi kaj vedel o njej, da to sporoči na Veleposlaništvo RS.

Kajenje...

TO NOČEM!

...je vzrok za 17 vrst raka, med drugim za raka na grlu, žrelu, ustni votlini, požiralniku trebušni slinavki, želodcu, ledvicah in sečnem mehurju, najpomembnejši pa je pljučni rak. Povzroča tudi bolezni kot npr. kronični bronhitis ter druge bolezni dihal in ožilja.

To Nočem!

The diagram shows a cigarette with various components labeled as harmful substances: BATERIJA, NIKOTIN, STRUP, TOLETNI ČISTILEC, PLIN - ODOČNI KANAL, BARVA, KIS, RAKETNO KURIVO, TEKOČINA IZ VŽIGALNIKA, and SVEČA.

Če hočeš pljučnega raka in škoditi malemu otroku, VZEMI CIGARETE!

Ne pozabi rumenih nohtov in rumenih zob, VZEMI CIGARETE!

Cigareti imajo nikotin, ki zviša krvni tlak, pogostejši srčni infarkt in možgansko kap, VZEMI CIGARETE!

Melissa Bratina, Natalie Postružin in Michelle Kohek obiskujejo zadnje leto slovenske šole v Claytonu v razredu učiteljice Lucije Srnc. Znano jim je, da kajenje škodi zdravju in v Sloveniji veliko ljudi kadi. S tem plakatom opozarjajo na nevarne posledice kajenja.

Slovenska dobrodelna ustanova v Melbournu – pomemben dosežek za slovensko skupnost v Viktoriji

Predstavniki vseh slovenskih organizacij in slovenske skupnosti v Viktoriji so združeno in soglasno ustanovili dobrodelno ustanovo **Slovenian Welfare and Information Office - Slovenski skrbstveni in informacijski urad z nalogo, da skrbi za zdravstvene in socialne potrebe starejših v slovenski skupnosti Viktorije.**

Pionirka na tem področju je naša, vsem znana Helena Leberjeva, ki je že pred leti ugotovila, koliko je med nami ljudi, ki so osamljeni, ki se ne znajdejo, ki zbolijo, ki ne vedo, kam bi se obrnili in so potrebni pomoči, ki jim jo nudi najlepše prav domač človek. Čez leta se ti problemi niso zmanjšali, več je ostarelih pa manj takih, ki bi jim lahko nudili pomoč. Tudi Helena ni zmogla več. Že nekaj časa je govorila o potrebi za bolj formalno, od države podpirano skrbstvo za slovensko skupnost.

Začetno pobudo za te vrste rešitev problema je Helena predstavila slovenski skupnosti v dvorani sv. Cirila in Metoda, 26. oktobra 2003. Na srečanje je povabila vse slovenske organizacije. V kratkem nagovoru je prikazala nujne potrebe po socialnem skrbstvu v slovenski skupnosti in razložila, da je avstralska vlada pripravljena financirati delovno mesto za kvalificirane ljudi. Sestanka se je udeležilo kakšnih 90 ljudi, skoraj vse slovenske organizacije ter mediji. Večje število prisotnih je s podpisom izjavilo pripravljenost za sodelovanje. Sledilo je nekaj sestankov, stvar se pa ni premaknila naprej in Helena se je umaknila zavoljo

zdravja in družinskih okoliščin.

Projektu je potem dal nov zagon Peter Mandelj. Govoril je s predstavniki organizacij in sposobnimi posamezniki, ki so že nakazali pripravljenost za sodelovanje ter pridobil še nekaj drugih. S temi pripravami je zagotovil uspeh **prvega in odločilnega sestanka 27. januarja 2005.** Sestanka se je udeležila reprezentativna skupina predstavnikov slovenske skupnosti – Peter Mandelj, p. Ciril Božič, S. Čeferin, L. Srnc, Š. Srnc, F. Toplak, A. Toplak, M. Ogrizek, M. Ogrizek, J. Caf, R. Crooks, S. Crooks, S. Penca, R. Carmody, L. Lenko, M. Lenarčič.

Peter Mandelj, ki je bil soglasno izvoljen za predsednika, je dal na diskusijo vrsto temeljnih predlogov za ustanovitev in delovanje dobrodelne ustanove. Sestanek se je zadovoljivo zaključil z nekaj ključnimi odločitvami in sicer glede na: **ime ustanove: Slovenian Welfare and Information Office. Strukturo ustanove: Management Committee, izvršni odbor, z odgovornostjo za delovanje Urada v celoti.**

Management Sub-Committee, pododbor z odgovornostjo za delovanje pisarne in kontakte s strankami.

S temi odločitvami je bil nakazan tip ustanove ter procedura za ustanovitev in delovanje ustanove. Naslednji sestanki so bili prav tako izredno učinkoviti. Odbor je izvolil funkcionarje, pripravil in sprejel ustavo, pričel proceduro za inkorporacijo, zaprosil za finančno

Ustanovni sestanek 27. januarja 2005. Sedijo z leve na desno: Anica Toplak, Saša Čeferin, Jože Caf, Peter Mandelj, Milan in Marta Ogrizek, Slava Crooks; stojijo z desne na levo: Meta Lenarčič, Roland Carmody, Rodney Crooks, Stanko Penca, Fred Toplak, Lucija Srnc, Lenti Lenko, Štefan Srnc, pater Ciril.

podporo, načrtoval opremo pisarne, telefonsko linijo, dnevno poslovanje Urada in podobno.

Slovenian Welfare and Information Office ima tudi že lokacijo. Pater Ciril Božič je dal na razpolago del lepega prostora v razredu Slomškove šole, ki se ga bo dalo lepo urediti primerno novi vlogi. Nekaj opreme je že pripravljene, drugo bo poskrbljeno.

Slovensko skupnost vabimo na svečano otvoritev v dvorani sv. Cirila in Metoda, 22. maja, po maši ob 11.15 dopoldne, ko boste zvedeli še več podrobnosti o delovanju Urada.

Odbor: P Mandelj (predsednik), R Carmody, R Crooks, S Ceferin, S Penca, J Caf, N Ramuta.

Pododbor: C Antauer, S Crooks, A Toplak, M Ogrizek, M Ogrizek

Otvoritev bo v nedeljo, 22. maja 2005, ob 11.15 dopoldne v dvorani sv. Cirila in Metoda.

Slovenian Welfare and Information Office, Baraga House. Vsi vabljeni!

Naslov:

Baraga House, 19 A'Becket Street, Kew VIC 3101
Pisarna bo odprta ob petkih popoldne. Med tednom lahko pokličete na številko 03 9853 7600 (po 22. maju)

POSLANSTVO URADA

Pomagati starejšim članom slovenske skupnosti v Viktoriji.

Pomagati pri olajševanju revščine v slovenski skupnosti Viktorije.

Nuditi informacije in napotke v zadevah zdravstva, pokojnine in splošnih skrbstvenih pogojev.

Organizirati kulturne in razvedrilne-socialne dejavnosti.

Organizirati obiske in posvetovanja s starejšimi in bolnimi člani slovenske skupnosti v Viktoriji.

Sasha Čeferin, Melbourne VIC

Odprto pismo predsedniku vlade RS g. Janezu Janši

Slovenski izseljenci v Avstraliji Vam želimo čim več uspeha pri vodenju naše skupne domovine. V času pritiskov ob premikih, usmerjenih v smer samostojne, enotne slovenske države, smo Vam stali ob strani in Vas podpirali. Kot slovenskega »Napoleona« smo Vas občudovali, spoštovali in v Avstraliji z veseljem sprejeli. Po nekaj več kot desetletju samostojne RS je pač moralo priti do političnih sprememb in te spremembe so Vam dale mandat, za katerega mi, avstralski Slovenci, upamo, da bo Slovenijo popeljal še naprej v svojem razvoju tako, kot je to bilo do sedaj, če ne še boljše.

Vsaka nova vlada ima svoj program in s tem se ji naenkrat na delovni mizi najde veliko dela. Dodeliti prednosti reševanju posameznih problemov je pa umetnost, katero nekateri politiki zmorejo boljše, nekateri slabše. Pri tem Vašem poslanstvu (in mandatu) Vam želimo veliko uspehov. Če mi, Slovenci v Avstraliji, pri tem lahko kaj pripomoremo, še toliko boljše.

V svojem nagovoru Slovincem doma in po svetu ste ob potrditvi svojega mandata poudarili sodelovanje in tudi skrb za Slovence, ki smo raztreseni po vsem svetu. V angleško govorečih deželah sveta kot so to Avstralija, Kanada, ZDA, in deli Afrike (Južno Afriška Republika, Kenija) živi nekaj več kot 225.000 ljudi slovenskih korenin. Ti podatki so iz različnih cenzusnih popisov prebivalstva med leti 2000 in 2004 (ZDA 191.000,

Avstralija 16.900). V ZDA je povprečna starost državljana ZDA, ki navaja svoje povezave s Slovenijo kar 44-47 let. V Avstraliji je to nekaj višje. Velika večina avstralskih Slovencev je starejših od 60 let in so dvojni državljani. Avstralija je ena redkih držav, ki to dopušča.

Precej starejših Slovencev, živečih v Avstraliji, si na stara leta želi nazaj domov v matično domovino. Že rajnka SFRJ je pričela pogajanja o skupni bilateralni pogodbi med Avstralijo in SFRJ o ureditvi izmenjave starostnih pokojnin. Samostojna Slovenija pa je kasneje ta pogajanja nadaljevala. To je bil velik korak, korak, ki naj bi omogočil Slovencu, izseljencu v Avstraliji, miren pokoj v matični domovini. Pogodba je bila podpisana in je sedaj v veljavi že več kot leto dni.

Že v prvih mesecih delovanja te pogodbe se je izkazalo, da ta pogodba ne zadošča realnim potrebam Slovencev - izseljenca v Avstraliji, ki bi se hotel vrniti v domači kraj. Dejansko je dokaj pomanjkljiva. Trenutno je v Sloveniji kar precej (nad 240) povratnikov iz Avstralije. Skoraj vsi so krepko preko 65 let starosti. Če imajo del svoje delovne dobe v Sloveniji in Avstraliji, se ta sešteje (v grobem rečeno) in potem oseba dobi določen znesek, ki predstavlja mesečno pokojnino. Do tu se v teoriji sliši vse lepo. Resničnost je drugačna: Izseljenec - povratnik, ki v avstralskem sistemu uživa starostno pokojnino, ima v Avstraliji precej ugodnosti. Ugodnosti so pri cenah telefonije,

občinskih storitev, registraciji osebnega avtomobila za lastno uporabo, vse te storitve so tudi do 30% nižje, kot so to za zaposlene Avstralce. Ena največjih ugodnosti pa je ta, da imajo vsi prejemniki starostnih pokojnin brezplačno osnovno zdravstveno zavarovanje. Ko se Slovenec vrne iz Avstralije v Slovenijo, mora sam plačevati ZZZS (Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije) obvezno zdravstveno zavarovanje. To se plačuje po določenih količnikih, lahko pa je ta znesek v primerjavi z ugodnostmi v Avstraliji dokaj visok in ga mora povratnik plačati iz že tako nizke starostne pokojnine. S tega stališča je bilateralna pogodba med Avstralijo in Slovenijo o izmenjavi starostnih pokojnin diskriminatorna.

Ta pogodba deluje sedaj že nekaj več kot leto dni. Zato je tudi čas (po pogojih pogodbe), da se naredi revizija te pogodbe in se potegne črta - ali je pogodba koristna za Slovenijo in za izseljenca. Trenutno je koristna za Avstralijo, RS ne izgublja, izseljenec pa kar precej. Potrebno bi bilo angažirati Komisijo za izseljence pri Državnem zboru RS, da se podrobno seznanijo z dejstvi in nato o tem ukrepa. V ilustracijo je treba povedati, da pogodba Avstralija-Slovenija obsega 10 strani; pogodba Avstralija-Italija pa 15 strani. Celo pogodba s Hrvaško je bolj »radodarna« na 12 straneh. Obe pogodbi namreč obravnavata to tematiko. Zaradi podobnih primerjav je Velika Britanija prekinila in izstopila iz pogodbenih odnosov med obema državama (in Avstralija je del Združenega kraljestva!).

Krovni Zakon o Slovencih po svetu, ki se še piše in je bil v letu 2004 predstavljen Komisiji DZ za izseljence, bi moral vsebovati tudi določila v zvezi s to pogodbo.

Trenutno vemo v Avstraliji vsaj za 15 družin, ki bi rade prišle nazaj v matično domovino, vendar se zaradi teh dodatnih stroškov zavarovanja in pomanjkanja pokojninskih ugodnosti ne morejo odločiti za ta korak. Tako so te družine me kladivom in nakovalom.

Začetek rešitve te dileme je v dialogu najprej s povratniki, kateri so že v Sloveniji, in ti lahko neposredno predstavijo svoja videnja glede tega; drugo je primerjava tovrstnih pogodb Avstralije z drugimi državami.

S tem odprtim pismom želimo opozoriti na ta problem. V želji reševanja tega problema za nas že prizadete, in tudi za tiste, ki si žele vrniti v domači kraj, upamo, da bo to pismo sprožilo postopek, ki bo dosegel zaželjeni cilj. **Podpisani:**

V Sloveniji: družine Košorok, Pribac, Jazbec, Česnik
V Avstraliji: družine Česnik, Gruden, Leber, Pajmon.

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$170: Julijana Kolarič. \$140: Majda Devlin. \$70: Emil Fink, Danilo in Zofija Šajn. \$60: Daniela Hliš. \$50: Marija Opelli, Stanko Sivec, Drago Sedmak, Zora Kirn, Franc Šveb. \$40: Ivana Ponikvar, Marija Grl. \$35: Anton Blaznik. \$30: Jožica Dermol, Vida Sluga, Sylvia Goetzel, L. Hojnik, Kristina in Walter Jelenič, Milka Stanič, Frank Plesničar, Marija Celin. J.A. Andrejaš, Karlo Lenarčič. \$20: Marija in Lojze Kerec, Albina Barbiš, Miroslav Bole, Paul in Pauline Tonkli, Francka in Lojze Butinar, Slavka Kruh, Marija Belavic, Ivan Cetin, Milena Lochner, S. Maver, Štefka Fretze, Ivan Smole, Vinko Repp, Slavko Jernejčič, Anton Vidmajer, Sabina in Gabriel Gomizej, Ivanka Smrdel, Lojze Kovačič, Marija Medved, Vlado Kutin, Sanda Potočnik, Ivan Nadoh, Marija Patafta, Franc Rozman, Janez Albrecht, Jožef Kalc, Frank Bubnič, Franc in Olga Žužek, Ferdo Jelerič, Kristina Furlan, Margareth Hatežič, Frank Hartman, Mario Marsič, Fani Šajn, Peter Vorič, Lojze Paljk, Ivan in Maria Barat, Slavko Ovčak, Bernardka Telich, Tatjana Tee, Neva Roeder, Joško Zorc, M. Pongračič, Edi in Marija Kumar, Vera Škraba, Alojz Ličen, Rezka Smolič, Jože Bole, Frančiška Veber, Davorin Zorzut, Majda Muzlai, Elizabeth Vajdič, Slavko Drezga, Lucija Srnc, Alojz Jakša, Ivan in Jožica Makovec, Stanko in Marija Kolar, Veronika Robar, Janez Ritoc, Ivan Legiša, Anica Župančič, Danilo Kresevič, Janez in Zinka Černe. \$15: Francka Wetzel, Marija Vončina. \$10: Jože Marinč, Elizabeth Kovačič, Alice Kristančič, Julijana Veber, Frances Namar, Martin Šuštarčič, Frank Tomažin, Anton Ferfila, Anamarija Zver, Marijana Šmit, Adam Klančič, Sofija Krojs, Hermina Bizjak, Peter Bole, Ivan Kampus, M. Dolenc, John Erpič, Draga Vadnjak, M. Prešeren, Astrid Bernes, Alojzija Koničanin, Ana Dominko, Jože in Slavka Vrtačič, Lidija Čušin, Danica Gorup, Milan Kavčič, Jožefa Joželj, Ivan Kočak, A.J.Kruh, L.Jug, Katarina Horvat, Milica Ritonja, Ivanka Kontelj, Anita Magajna, Marija Brisevac, Emil Sosič, Silva Novak, Darko Postružin, Andreja Težak, Jože Stopajnik, Ivanka Bratoš, Marica Tomažič, Angela Brala, Romana Muha, Jožica Jurin, J.H. Brodnik, Roza Kavaš, Štefka Vitez, Emma in Jožef Simčič, Justina Miklavec, Franc Tratnjek. \$5: Irma Zelko, Marija Bračko, Olga Gale, Albert Logar, Avgust Breznic, Adriana Stepančič, Rudi Iskra, Rozika Ples, Vida Kozelj, Francka Kotnik, Janez Jernejčič, Toni Brožič, Kristina Car, Marija Novak, Jože Klement.

ZA BOLNIŠNICO NANGOMA: \$20: Lilijana Gustinčič, Vida Sluga. \$10: N.N., Marija Grl. **ZA p. STANKA ROZMANA:** \$200: N.N. \$30: K.O. **ZA p. PEPIJA:** \$70: Tone in Marija Brne. **ZA LAČNE:** \$100: N.N. iz Geelonga. \$20: S. Maver (namesto cvetja na grob Ivici Mitič), druž. Gombač. \$10: Ivanka Bratuš. **ZA SPOMENIK p. BAZILJA:** \$50: Marija Patafta. **ZA MISIJONE:** \$500: T.K. \$200: N.N. \$40: Marko Zitterschlager. \$30: Fani Šajn. **ZA VZGOJO FRANČIŠKANSKIH BOGOSLOVCEV:** \$20: Cecilija Pirnat.

HVALA IN BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

IZ KRALJIČINE DEŽELE

Iz sončne dežele Queenslanda Vam bi rad poročal o veselem presenečenju, ki smo ga doživeli v soboto, 2. aprila 2005. S podporo dežele Furlanije – Julijske Krajine nam je Zveza slovenskih izseljencev iz Furlanije pripravila **zelo uspešen koncert godalnega kvarteta Glasbene Matice iz Trsta (fotografija spodaj)**. Predstavili so nam v odlični izvedbi poleg drugih točk še skladbe Daniela Zanetoviča: Nediški Zvon, Konjička imam prav bistrega, Tam gor je moja vas. Veliko rojakov se je odzvalo vabilu ter v napolnjeni dvorani z veliko pozornostjo sledilo programu. Nastopajoči violinisti in David Cloding, ki je igral na klavir, so mojstri klasične glasbe in so nastopali že v več državah Evrope, v Rusiji in tudi v Severni Ameriki. Pevka Elena de Martin je nastopila že z večjimi orkestri in v opernih hišah po Evropi. Posebno nekatere tradicionalne verske pesmi, ki jih je zapela v narečju beneških Slovencev, kot: Angelovo čaščenje in Konjička imam prav bistrega, so vsem nam ostale v lepem spominu. Vsem gostom smo bili tukaj v Brisbanu zelo hvaležni, da so nam priredili tako lep koncert v velikonočnem času. Ta obisk je naši skupnosti prinesel nekaj novega, nekaj lepega iz zakladnice klasične glasbe in petja. Koncert z enakim programom so gostje ponovili naslednji dan tudi v italijanskem klubu za njihovo občinstvo.

Poleg gostov iz Slovenske Benečije smo imeli med nami tudi patra Valerijana iz Sydneya, ki je isti dan za nas daroval velikonočno sveto mašo v polni dvorani društva Planinke, kjer so se dobro predstavili tudi naši domači pevci pod vodstvom Staneta Sivca ter tako lepo poživili velikonočno slovesnost.

Naslednji dan, na belo nedeljo, oziroma na nedeljo Božjega usmiljenja, nas je zjutraj potrla vest o smrti našega priljubljenega papeža Janeza Pavla II. Ta

tragični dan smo večino prostega časa preživeli pred televizijskim ekranom, (posebno pred katoliškim kanalom EWTN), saj so vse svetovne in lokalne postaje prenašale zelo bogat spored dogodkov v Vatikanu v spomin na pokojnega papeža. Lepo je bilo videti, kako ves svet moli in žaluje. Veliko poslanstvo so opravili tudi svetovni mediji, ki so tako častljivo poročali o življenju velike in pomembne osebe, kar je bil naš papež. Tudi preko slovenske radijske oddaje, katera je predvajana po vsej Avstraliji, smo slišali lep govor patra Cirila v spomin na pokojnega papeža.

Pater Valerijan je v nedeljo, 3. aprila, odšel med rojake na Sončno obalo – Sunshine Coast v Marijino cerkev v Buderim. Rojaki v Buderimu so se ga razveselili že ob njegovem prihodu tja, saj jih je našel pri pevskih vajah za velikonočno sveto mašo. Pri maši smo se spomnili tudi pokojnega papeža. Po maši smo imeli zopet lepo srečanje pri tradicionalni čajanki, ki jo vedno pripravijo gospodinje tukajšnje dežele Sunshine Coast. Naj bo pri tem tudi omenjena velika žrtev, čez 1000 km dolgega in napornega potovanja, ki ga pater Valerijan, kljub svojemu šibkemu zdravju, stori za oddaljene rojake njegove obširne fare.

Res smo se razveselili novega papeža Benedikta XVI. Poslušal sem pogovor v Rimu na postaji EWTN s kardinalom Georgem Peelom, ki je bil poln optimizma. Z Anico sva posvetila posebno pozornost kardinalu Alojziju Ambrožiču in kardinalu Peelu. Oba kardinala sta med največjimi in ju ni bilo težko najti. Čeprav nobeden izmed njiju ni bil izbran, smo vseeno vsi zelo zadovoljni z imenovanjem Benedikta XVI. Ob času izvolitve papeža Janeza Pavla II. je bil komunizen največja nevarnost Cerkve in sveta. Danes, ob imenovanju novega papeža, pa je upadanje vere v Evropi in zahodnih državah najbolj pereč problem. Zato je izvolitev novega papeža Josepha Ratzingerja

iz Nemčije, ki je zelo sposoben, izobražen in ima dobro poznanje sedanjih problemov, res od Boga poslana rešitev za današnji čas. Upajmo, da bodo sprejeli novega papeža tudi tisti verski voditelji, ki so bili nenaklonjeni dosedanjemu učenju in delu pokojnega papeža Janeza Pavla II.

Lep pozdrav vsem bralcem in sodelavcem Misli.

Mirko Cuderman
Mt. Mee, QLD.

Janez Jalen
(6)

Veter je razpodil dež. Lovci so se razšli. Bi se ne spodobilo na pogrebni dan tovariša posedati v gostilni.

Hribarjev Peter je spremil Venceljna do Savskega mostu. Dogovorila sta se do konca. Vračal se je čez Senožeti. Sonce je obsevalo od dežja osveženo mlado zelenje. Še nikoli se mu ni zdel Bohinj tako lep. Kako bi bil pogrešil, če bi bil ostal zunaj v svetu.

Premišljena zaprisega

Hribarjev Peter se je zbudil in na široko odprl oči. Zazdelo se mu je, da skozi okno že pogleduje dan. Ustrašil se je: "Zaležal sem." Planil je iz postelje, odgrnil zastor in se nagnil skozi okno. Vóje in gore za njimi in vse doline okrog je osvetljeval z jasnega neba še precejšen zadnji krajec lune. V vrhu Triglava pa je plesal že prvi medli jutranji svit.

Peter je pogledal na uro in se umiril. Kar nič mu ni bilo treba podvizati. Bil je dovolj zgoden. Zakuril je, da si pogreje žgance in stopi mleko. Umivanje in oblačenje ga je bilo pa tako zamotilo, da mu je mleko skoraj prekipelo. Zunaj so se oglasili prvi ptiči.

Dobro podprt za na dolgo pot v Radovljico je stopil Peter iz hiše, na rahlo zaprl vežne duri za sabo, da bi ne zbudil Žmitkovih, ki so še vsi spali. Samotno je odmeval njegov korak skozi vas. Še pes ni nobeden zalajal za njim.

Dospel je na vrh klanca. Pri Svetem Duhu za jezerom je zazvonilo dan. Fužinarsko cerkev svetega Pavla je pa cerkovnik pravkar odklepal. V linah je glasno zapel domači zvon. Peter se je odkril, se pokrižal in pričel moliti.

Zvon je utihnil. Po cesti med njivami, na katerih so silila žita v klasje, je pa Peter še dolgo hodil razoglav. Spomnil se je v molitvi svojih rajnih, očeta in matere, se ni pozabil priporočiti desnemu angelu varuhu in svojemu krstnemu patronu, nebeškemu ključarju, in je nazadnje še pristavil očenaš za srečen dan, za srečno pot, za srečno zadnjo uro in za milostljivo sodbo božjo.

Iznad Jelovice je hitro vstajal dan, kakor bi ga res budili zvonovi, ki so se zapovrstjo oglašali po vseh bohinjskih cerkvah. Peter je stopil hitreje, da bi čimprej prišel skozi vasi in naletel na čim manj ljudi: "Kaj pa jih briga, kam grem in po kaj."

Na Mlakah je prepodil že vrano. Stikovala je v razmočeni zemlji za črvi. Leno se je preletela v vrh košate smreke na Senožetih: "Gnezdo lačnih kljunov ima v Rudnici nekje, pa jih mora začeti zgodaj polniti, da jih do opoldanske vročine nasiti," je sodil Peter. Nehote se je spomnil Bitenčevih otrok: "Oskrbljeni so bili kakor malo kateri. Od zgodnjega jutra in še pozno v noč si Matevž ni privoščil pokoja, samo da je bilo njim dobro. Sedaj bodo morali marsičesa pogrešati in se zgodaj izpeljati iz gnezda; vsaj starejša dva."

Iz strmih skal v Studoru se je prikotalil kamen in obstal v meli. Peter je poslušal in gledal, pa ni nikjer mogel spaziti živali, ki naj bi bila kamen sprožila: "Sam se je odtrgal. Čas mu je prišel, kakor bomo tudi mi vsak svojega dočakali. Nekateri prej, drugi kasneje."

Zavil je po stezi za Ribnico. Na gosto in glasno so peli v grmovju in drevju za vodo ptiči. Peter je prisluhnil, pa ni mogel razločiti posameznih pevcev. Vse križem so se kósali med sabo. Stotero glasov se je prelivalo v en sam zbor, ki je kar glušil ušesa. V tolmu je pljusnila voda. Postrv se je bila pognala za muho.

Peter je pogledal prek vode pod Studor. Pri Tkalcu so bile vežne duri že odprte. Med podboji je stal Boštjan in se razgledoval z višine pod skalo po polju. Morebiti je namenjen v planino, morebiti pa čaka prav njega. Peter mu je bil včeraj povedal, da pojde danes navsezgodaj v Radovljico po lovske pravice in k zaprisegi. Bi bilo grdo, če bi mu bil zamolčal, ko mu je vendar Tkalec največ pripomogel do stalnega zaslužka v domačem kraju. Morebiti se mu le posreči sčasoma zgraditi lastno gnezdo in mu ne bo treba življenja presamotariti.

Srednje vasi se je Peter ognil. Obšel jo je za vrtmi, čeprav je bilo nekaj korakov dlje. Ves čas pa je premišljeval, kaj je bilo utegnilo Boštjana nagniti, da je prav njemu prigovoril službo ponesrečenega Bitenca. Da bi mu želel nesrečno smrt v gorah, Peter ni mogel verjeti. Je bil že prevečkrat slišal, kako sta bila Boštjan in njegov oče že od mladih nog prijatelja. Je pa Tkalec muhast. Morebiti se nadeja, da bo prav v njegovem lovišču lahko bolj brezskrbno pogledal včasih za kakšnim srnjakom ali gamsom: "Če bi vedel, da to misli, se pri priči obrnem in ne grem prisegat."

Na Češnjici je mladi župan na koritu že napajal žrebca. Ustavil je Petra, mu natočil kar pred hišo kozarček žganja in mu naročil prinesiti nekaj kolekov iz Radovljice. So mu bili pošli. In na Bistrici jih je tudi zmanjkalo.

Za stogovi je prignal po kolovozu zajec zajko. Odskakljala sta v Ščavnico.

Ob cerkvi svete Marjete v Jereki je zaslišal, kako je niže doli ob vodi zahreščala žaga. Kadar je bilo dovolj vode, je morala jutro za jutrom zgodaj začeti in je včasih zvečer še pri luči grizla hode, da je nažagala dovolj desk za hiše in skednje in stogove in še za poslopja, raztresena po planinah. Skozi vas grede ni Peter prišel nikomur tako blizu, da bi ga bil dolžan ogovoriti, čeprav so odrasli že kar od kraja vsi vstajali. Kar dobro se mu je zdelo, da je prišel skozi vasi domače župnije skoraj neopažen. Župan pa, če ga je prav videl. Saj tako vé. In prav gotovo mu ni nevoščljiv.

Za nizkim mostom se je Peter pognal navkreber proti Koprivniku. Kamnitna in strma pot ga je kaj hitro

ogrela. Oddahniti se ni maral; prav nič ne. Kar grede je slekel suknjič in si ga ogrmil prek rame. Mudilo se mu je do vrha. Zgoraj počije. *se nadaljuje*

V italijanskem domu Villa del Solle v Glenroyu, kjer sedaj domujeta Marcela in Silvester Bole, se redno zbira k molitvi skupina ljudi. Gospa Marcela piše: »Pater Bazilij Valentin je ustanovil več molitvenih skupin rožnega venca. Nekatere so iz raznih razlogov končale. Ta skupina Marije Dekleva še živi v Melbournu in prinaša veselje med razne ljudi.« Na fotografiji: Marcela Bole (sedi); z leve na desno stojijo: Carmela Rosina, Lucrezia Barbera, Anna Borelli, Ema Tedeshi, Maria Dekleva.

25 LET LOVSKE IN STRELSKE DRUŽINE SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY.

Starešina Štefan Šernek nam sporoča: "V nedeljo, 10. aprila 2005, smo pri Slovenskem društvu Sydney praznovali srebrni jubilej v prelepem dnevu, ki je bil poln veselja. Tudi tekmovali smo za pokale SDS. Na fotografiji so zmagovalci s predsednikom društva. Zadaž stojijo: Ana Šernek – 3. mesto, Helena Zdravec – 2. mesto, Zora Cerovac – 1. mesto. S predsednikom Slovenskega društva Sydney, Ivanom Koželjem, je naša tajnica lovcev Erika Žižek.

Moški z leve na desno: Miro Djaković – 2. mesto, Bogo Franetič – 3. mesto, Štefan Šernek – 1. mesto."

Čestitamo lovcem in strelcem Slovenskega društva Sydney ob srebrnem jubileju družine!

Piše Martha Magajna

KLUB PANTHERS, ST. JOHNS PARK - TRIGLAV

Po več letih smo v klubu Panthers Triglav spet imeli konzularne ure, na katere je v klub prišlo veliko Slovencev z različnimi problemi. Probleme je reševal **tajnik Veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri, g. Andrej Gregor Rode**. Medtem, ko so se Slovenci s problemi vrstili v pisarni z g. Rodetom, sem se **pogovarjala s prijazno gospo Moniko Rode**, ki je prišla v klub skupaj s soprogom.

Monika Rode je bila rojena v Argentini slovenskim staršem in je prišla z možem v Slovenijo leta 1997. Po poklicu je profesorica matematike, vendar kot mati treh majhnih otrok trenutno nima časa za delo izven doma. Le redko se zgodi, da lahko prebije nekaj časa stran od svojega naraščaja, tokrat pa je bilo lažje, mi je zaupala, saj je prišla iz daljne Argentine na obisk Andrejeve mati, ki je bila prav vesela, da se je lahko поблиže seznanila s svojimi vnuki, Ksaverjem, Katjo in Erikom.

»Mati iz Argentine?«, sem se čudila. »Kaj sta bila vidva oba rojena v Argentini?«, sem vprašala. Seveda, v Slovenijo sta prišla šele leta 1997. Zdelo se mi je nemogoče. Rojena in vzgojena v Argentini, sedaj že skoraj tri leta v Avstraliji, vendar njuna slovenščina je tako lepa in čista, lepša kot moja, sem si mislila. »Kako to?«, sem postavila vprašanje in izvedela nekaj, za našo skupnost presenetljivih novic: Biti Slovenec v Argentini je nekaj častnega, pomeni, da se s tem lahko pohvališ, da imaš verjetno boljše izobrazbo, kot drugi Argentinci, da imaš boljše možnosti zaposlitve, da si član skupnosti, ki drži skupaj, da je samo po sebi umevno, da boš član slovenske verske skupnosti in da boš obiskoval slovenske šole. Tudi slovenske šole so drugačne, kot drugje po svetu. V slovenski šoli sodelujejo cele družine, doma govorijo slovensko in tudi otroci, ki niso prav posebno navdušeni nad študijem slovenščine, vsi

govorijo slovensko lepo in tekoče, kot to delajo njihovi vrstniki doma, v Sloveniji. Narodna zavest med Slovenci v Argentini je zelo visoka, tako, da ni bilo samo zaradi težkih ekonomskih razmer, v katere je zabredla Argentina, da sta se mlada zakonca Rode odločila oditi v Slovenijo in si tam ustvariti novo življenje.

Vprašala sem Moniko, če jima je bilo dejstvo, da je Andrej sorodnik nadškofa Rodeta kaj v pomoč pri ureditvi življenja v Sloveniji. Moniki je šlo na smeh. Ni lahko začeti novo življenje v novi deželi, pa naj bo še tako lepa in prijazna, kot je Slovenija.

Andrej je študiral mednarodno pravo in govori tekoče poleg slovenščine še štiri jezike: angleško, francosko, italijansko in seveda špansko, jezik dežele, kjer se je rodil. Sporazumeti pa se zna »kolikor toliko«, nam je rekel, tudi v portugalskem in nemškem jeziku. Njegova prva služba v Sloveniji je bila na ministrstvu za kmetijstvo, vendar so ga njegovi talenti kmalu popeljali v diplomatsko službo. Kot tretji sekretar slovenske ambasade v Canberri (prvega in drugega sekretarja ambasada nima!), opravlja večino dela z ljudmi, ki se obračajo na ambasado za ureditev dokumentov, največ državljanstva, zadnje čase pa tudi pokojnin, premoženjskih problemov, potnih listov in podobno. V Avstraliji bo družina ostala vsega skupaj štiri leta, kar jim bo poteklo konec leta 2006, potem se bodo vrnil v Slovenijo, kjer bodo po pravilih ostali dve leti, nato pa se bo Andrej lahko prijavil za mesto na slovenskem diplomatskem predstavništvu v kaki drugi deželi, razen, če bodo njegovi talenti kar takoj nujno potrebni kje drugje.

Avstralija je obema zelo všeč in pridobila sta si veliko dobrih prijateljev, vendar sta se sprijaznila s tem, da bo treba deželo drugo leto zapustiti in na novo začeti spet nekje drugje. Večina naših ljudi

v Avstraliji, ki so imeli opravka z Andrejem, meni, da smo lahko zadovoljni, da ga imamo, ker je ljubezniv, uslužen in vidi se mu, da ima iskreno željo pomagati ljudem.

In še nekaj:

Ali se spomnite prejšnjega tajnika slovenskega veleposlaništva g. Marka Polajžarja, ki je iz Avstralije odšel na delovno mesto v Iran?

Videti je, da ima poseben talent, takt in potrpljenje za delo v muslimanskih deželah. Iz Irana je bil prestavljen na novo delovno mesto na slovenskem veleposlaništvu v Turčiji. Veliko uspeha, Marko!

Mesečni ples v Panthers Triglav

Vsako tretjo nedeljo v mesecu je v klubu Panthers Triglav ples, običajno ob zvokih edinega slovenskega ansambla, ki je še v Sydneyu, »The Masters«, pod vodstvom Vlada Kunstlja. V ansamblu ni ravno veliko Slovencev, vendar Vlado že poskrbi, da zaigrajo pravo slovensko muziko, polke in valčke, ki jih imajo Slovenci v Avstraliji tako zelo radi. Za tiste, ki imajo radi tudi kaj drugega, pa znajo muzikantje zaigrati tudi druge melodije po želji in naročilu, skoraj ni melodije, ki je ne bi znali zaigrati. Če je glasba včasih malo preglasna za tiste, ki bi radi samo sedeli in se pogovarjali, no za take bi lahko človek rekel: Kdaj je še kdo čul za tiho in nežno slovensko polko? Mogoče bo boljše, ko bo urejen na dvorišču pivski vrt s streho in plesiščem, kakor je v načrtih, potem pa bodo ljudje lahko jedli in se pogovarjali v miru v dvorani, pili in plesali pa bodo lahko na vrtu in bodo vsi zadovoljni.

Največ ljudi pride že za kosilo, ki je ob nedeljah poceni - eno plačajaš, drugo dobiš zastonj - veliko pa jih ostane tudi po koncu plesa za žrebanje velike loterije, ko marsikdo odnese domov celo naročje paketov mesa in zelenjave.

Muzikant Vlado Kunstelj je imel srečo pri loteriji...

Predsednik Kluba Panthers - Triglav Peter Kropce z Moniko in Andrejem Rode pred Cankarjevim spomenikom na dvorišču kluba v St. John's Parku.

Drobne novice

Dora Hrvat in Nadja Legovič sta v balinarskem prvenstvu za ženske v NSW dosegli drugo mesto. Čestitamo, dosegli sta prav dober rezultat, a na žalost pa le še ni dovolj dober, da bi lahko zastopali NSW v avstralskem prvenstvu za ženske konec aprila.

Člani naše balinarske skupnosti so v zadnjem mesecu pretrpeli kar precej boleznin in bolečin:

Lidija Jeraj, članica balinarskega odbora, je imela operacijo na srcu, ki jo je dobro prestala in je sedaj že na okrevanju pri sorodnikih. Predsednik balinarjev, Emil Fabjančič, je prestal operacijo na ramenu, kjer so se mu pretrgale mišice in bo moral počivati kar več tednov. Miro Sever je imel operacijo na hrbtenici, ki je po vsem sodeč dobro uspela in se je preteklo nedeljo že prikazal med ljudi. Franc Valenčič iz Smithfielda je na kemoterapiji zaradi obolenja na trebušni slinavki in jo zelo pogumno in korenjaško prenaša. Balinarji Triglava želijo svojim trpečim prijateljem vse najboljše in čim prejšnje okrevanje.

PROGRAM ZA MESEC MAJ:

Nedelja, 1. maja: ob 12.30 balinarsko tekmovalje za pokal materinskega dne.

Večerja ob 5.00 popoldne.

Pokroviteljici tekmovalja

sta Jessica Kukovec in Marija Leich.

Nedelja, 8. maja:

Ples ob materinskem dnevu.

Igra ansambel "The Masters".

Sobota, 14. maja:

Izlet z avtobusom v Kangaroo Valley.

Sobota, 21. maja:

IGRE V MERRYLANDSU

NA ŽALOST ŠE NE BO!

Nedelja, 29. maja:

Balinarsko tekmovalje.

Pokrovitelja sta Toni Šuštar in Lojze Magajna.

Iz vaših pisem

Spoštovani pater!

Danes se Vam oglašam za poravnavo naročnine za Misli in za sklad, vse skupaj \$250, drugih \$250 pa sem namenila za patra Rozmana, ki misijonari v Malawi, kjer ubogim ljudem primanjkuje pitne vode in Vas prosim, da posredujete to za njegov vodnjak. Za veliko noč bom še prispevala, če Bog da, da bom še živela, saj smo res kakor kapljice na veji. Naj Vas dobri Bog poplača za vse, kar koli storite dobrega za vso skupnost. Bodite lepo pozdravljeni. **Marija Martin, Drouin VIC**
Hvala, gospa Marija, za Vašo stalno in velikodušno dobroto, ki pomaga mnogim.

Spoštovano uredništvo Misli!

Spet je čas za poravnavo naročnine za te naše lepe Misli. V našo hišo prihajajo že od leta 1958. Lepo branje. Prilagam ček za naročnino, ostalo je za sklad. Prosim Vas, da ne pošiljate več Misli moževi sestri v Avstrijo. Sporoča, da je že skoraj oslepela, a njeni otroci pa slovensko ne znajo...

Tu pa so lepe misli iz knjižice Slomškove drobtinice:

»Čas nam težave prinese, rani nam srce in stori gorje, ena minuta nam žalost odnese ino ozdravi nam zopet srce. Eni se vzdigajo kot velikani, mislijo vekomaj biti gospod, naglo omahnejo, sreče pijani, čas jih pomete in nese od tod.«

Lepe pozdrave, **Marta Zrim, Južna Avstralija**

Gospa Marta, hvala za vse Vaše darove, tudi za lepe Slomškove misli. Bog Vam daj še moči in radosti!

Dragi p. Valerijan, p. Filip, p. Janez in p. Ciril!

Najlepša hvala za besede sočustvovanja in Vaše molitve! Res je smrt mame nekaj edinstvenega in končnega, pa ni važno, pri kakšni starosti jo izgubiš. Ob njenem odhodu v večnost čutim veliko in bolečo praznino na Zemlji. Spomin na »dom brez mame« je postal v moji viziji neka prazna črna votlina, zato tudi »doma« nimam več. Ugasnila je tista svetla in topla lučka v domovini, ki mi je pomagala živeti v tujini in me vlekla v domovino vsa ta dolga leta kot magnet... Zlata mama je bila in kljub svoji žalosti se zavedam, kako sem srečna, da sem imela mamó tako dolgo. Z njo sem govorila še eno uro preden so jo odpeljali v bolnišnico in celo sanjala sem njeno smrt, kar je tudi Božja milost... Pogreb je bil zelo lep, pravijo. Pokopana je bila na svoj godovni dan, na praznik sv. Jožefa. Pokopala sta jo je kanonik Janez Celar in domači župnik.

Danes (2. aprila) se je vrnila v Sydney hčerka Sibila z vnučkom Mihcem in prazniki so mimo, zato bom imela nekaj več časa, da se posvetim spominu na drago mamó in ji v vrtu posadim vrtnico v njen spomin. Po mnogih obiskih potrebujem nekaj časa tišine zase. Vsake toliko časa se razjokam, pa mi malo odleže, ... do naslednjega vala. Hvaležne pozdrave.

Jožica Gerden z družino, Mildura VIC

Sožalje Jožici in družini ob smrti mame. Spomnili smo se nje in Vas ter vseh Vaših v molitvi in pri sveti daritvi. To Vaše pismo pa naj nas vse ob materinskem dnevu spomni na svojo drago mamó.

Dragi pater in Marija, oprostita moji nerodnosti, ker sem tako odlašala s plačilom za Misli. Lansko leto sem bila šestkrat v bolnišnici. Povsod so same težave. Prejšnji teden je v naši bližini ciklon odnesel streho z naše cerkve. Deževalo je ves teden noč in dan, tako da smo imeli nedeljsko mašo 3. aprila v dvorani. Streha je bila nova pred božičem, komaj smo jo plačali, pa jo je že spet odneslo. Cerkev je bila narejena leta 1970, lepa, visoka in velika, pa je zamakalo že dve leti na devetih krajih. Naš stari gospod je bil zelo žalosten, meni, da so kroveci slabo opravili svoje delo. Prilagam vam ček za naročnino za dve leti, da ne ostanem dolžna, saj je človek od danes do jutri, ko smo že v letih. Žal mi je za svetega očeta, ki je umrl. Toliko solz sem za njim potočila. Lepo vaju pozdravljam.

Ivana Ponikvar, Mt. Barker WA

Hvala, gospa Ivana, za Vaše prijazno pismo in Vaš dar. Bog Vam daj še moči in zdravlja.

**NOVA KNJIGA ANE SKOPEC:
MY LIFE IN THREE COUNTRIES**

Ime mi je Ana Skopec. Doma sem iz Bele Krajine (rojena leta 1932), od tam sem se v 60. letih izselila v Nemčijo, od tam pa po štirih letih v Ameriko. V Ameriki živim že 40 let, sedaj v državi Washington D.C. Napisala sem svoj življenjepis. Knjiga je napisana v angleščini in ima naslov: My Life in Three Countries. Morda bi kdo želel knjigo kupiti. Lahko jo naroči na naslovu: **Ana Skopec 1700 Loraine Drive**

Rockville Md 20852 USA

E-mail: TheSkopecs@aol.com

Gospe Ani hvala za pismo in čestitamo za zapisano življenjsko pot. Knjigo priporočamo našim bralcem.

Velika noč v Mt. Beauty

Že samo ime pove, kako prekrasna je ta dolina Kiewa. Majhna podeželska cerkvena sv. Jožefa stoji ponosno med hišami tega malega kraja Mt. Beauty. Ljudje so skromni, preprosti in veseli. Tudi obiskovalcev je precej tu v času velikonočnih praznikov. Pri sveti maši smo bili v soboto zvečer. Duhovnik je prišel iz Sydneya, ker ni stalnega duhovnika v tem kraju. Na veliko presenečenje so domačini vse nadvse lepo pripravili za sveto mašo.

Z ženo Ljubico prihajava na ta prelepi konec že 15 let. Velika noč, jesen, čudovita narava, čarobne barve prelivajočih jesenskih barv listja dreves, sadje in kostanj...

Spomini se mi vrnejo na naše lepo Pohorje in Dravsko dolino, kjer smo kot šolarji brezbrizno hodili na razne izlete, nabirali kostanj in drugo sadje, rasli v življenju in v pot, ki nas je odpeljala v novo deželo Avstralijo.

V nedeljo spet krasen sončni dan. Kot član Jadranskega letalskega kluba iz Bachus Marsha sem se zopet, kot vsako leto, pridružil letalcem na letališču. Jadrana letala so bila pripravljena, čista, kot veliki beli galebi. S prijateljem Tonetom sva se usedla v letalo Duo-Discus. Motorno letalo naju je potegnilo v višino 1000 metrov in ujela sva prvi termalni val, ki naju je dvignil še višje, v višino 2500 metrov preko hriba Bogong. Tone je bil prvič v jadrnem letalu in je bil nesiguren. Poletela sva proti Fall Creek, hribu Fether Top, Hotham in Buffalo. Pri tej višini razgled postane neomejen. V daljavi se vidi jezero Hume, blizu Wodonge prelepa dolina Mita Mita, Kiewa, Bucland in celo hrib Buller.

Letalo te odnese od enega do drugega termalnega vala. Brez šuma motorja letalo drsi skozi zrak pod oblaki kot

mogočen planinski orel. Lepote viktorijskih alp in dolin so neskončne in ne da se jih opisati ljudem, ki niso še nikoli poleteli v jadrnem letalu. *Lojze Hojnik, VIC*

Očetovo slovo

Prisrčen spomin na svojega očeta Zdravko Kristančiča nam je poslala njegova hčerka Anna iz Perthia iz Zahodne Avstralije. Objavljamo njen zapis v želji, da bi imeli otroci tako lep spomin na svoje starše za časa življenja, ob njihovi smrti in po smrti. Posredujte to branje svojim otrokom.

ZDRAVKO KRISTANČIČ - Born 5th Feb 1922, died 28th November 2004 was an avid MISLI reader.

Zdravko Kristančič was born in Višnjevnik – a small village – (not too far from Dobrovo) then in Italy, now Slovenia – on 5th Feb 1922 – so he was 82 years old when he died.

Zdravko was the oldest of 7 children born to Joseph Kristančič and Justina Sirk. Zdravko grew up in Višnjevnik – his parents worked very hard on the land farming and mostly producing wines, produce for sale.

I found out more about my Dad when I visited Višnjevnik. Dad's brother Joseph, Tony, Miha, Boris ... used to stand under a tree and drink warm beer from the shop that only opened 2 – 3 times per week. They'd call me over – 'Anna, poi to, bomo pil adno pivo'. I joined them, went ugh! to warm beer and told them how we Aussies drank beer icy cold! Next time I visited after a couple of weeks in Italy, all of them drank cold beer and recounted stories about the young Zdravko. There was a larrikin in our Dad too – a typical teenage boy, who loved having fun with his mates & getting into many pranks.

Zdravko married Alice Bastiancig on 10th July in 1948 – in Capriva Italy where Alice shifted to.

Zdravko had enough of war..... and the country and the people being ravaged.... So he said to Alice: "let's go to Australia – you'll never have to work again. A machine will do everything for you – sweep up, do the dishes, we will go for 5 years and then we'll see."

They left everything behind – that took a lot of courage and guts. So hard to leave behind the family – especially for Alice and being all on their own. But what a journey to Australia on the Scaugum 2.

Alice and Zdravko and young Anna migrated to Australia and finally disembarked at Fremantle Western Australia on 24th September 1950. Alice 23, Zdravko 27, Anna 1 year old. The journey over was really rough – after 10 months in Bagnoli, near Naples and Bremenhaven first.

When they arrived they were met by IRO – International Refugee Organisation. They spent 2 months at the Northam Holden Camp, 1 month in Cunderdin, and then Zdravko spent time on a farm in Narenbeen. He worked so very hard, but did not have his wife and child with him. Zdravko virtually ran back to Northam to say he did not come all the way to Australia just to be separated from his only family here. So, the family moved to the bush in Wundowie and lived in a tent.

Zdravko just recently told this story to his grandchildren Catherine and Jonathan, how after their father Joe was born, when the rain came down, Alice had to put an umbrella over his pram as the tent leaked! Life was tough, life was hard – but there were so many happy memories of the bush and then the ‘Camps’ in their transportable homes.

Zdravko (nick named Kris) worked for the Charcoal Iron and Steel Industry. Wundowie transported pig iron to Japan then. Kris worked in the bush as a woodcutter – cutting down the marked trees with a huge power saw, then chopping wood into foot blocks, then throwing these into huge metal bins. Kris worked from sun up till sundown – back breaking work that contributed to his back problems later in life.

Dad – Kris – was such a GOOD man – beautiful, gentle, sincere, kind. He was Alice’s soul mate for 58 years! He was softly spoken and he never wanted to create a fuss, he was very traditional. He LOVED his family above all else and was a deeply religious man.

Alice, Anna and Joe shifted to North Perth in 1966.

Zdravko still worked in the bush in Wundowie – and lived in the single men’s quarters near the Industry. While others had their pictures of ‘women’ plastered on their walls, Dad had a picture of the Virgin Mary and his family.

When Kris came to live in North Perth a year or two later, he worked for the Perth City Council as a Roller driver – doing road work, repairs etc. The typical council workers would say to Kris – ‘slow down, have a rest, don’t work so hard’.

When Kris retired we thought he would take it easy. That was not in his nature of course!! He always found lots to do – he was never idle.

Later Parkinson’s disease robbed him of some of his dignity and his legs wouldn’t support him. He did fall over a lot – so many bruises and cuts which always seemed to heal quickly though. He never complained. He often said to me(Anna) and Joe – ‘I fell over today, but don’t tell Alice’. Of course, she knew.

Kris and Alice celebrated their Golden Wedding Anniversary on 10th July 1998. Just the last week before he died, they were talking about the 60th Wedding Anniversary in 2008 – that is now not to be!

Zdravko, skrajno desno, med svojimi.

He died suddenly of a heart attack virtually on his way to Mass on Sunday 28th November 2004.

Zdravko is sadly missed by all, especially by Alice and his children Joe and Anna and his daughter in law Gill, as well as his grandchildren Justin and Magdalena, Catherine and Jonathan and his great grandchildren Olivia, Brooke and Tahlia. He was a very, very special man.

**Anna Kristančič,
North Perth WA**

Avstralska slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa Vabilo avstralskim rojakom

Ob 60. obletnici eksodusa prvega izseljenstva slovenskega naroda po 2. svetovni vojni in po množičnem umoru vrnjenih slovenskih beguncev pripravlja Izseljensko društvo Slovenija v svetu srečanje izseljencev z vsega sveta na nekaterih pomembnih krajih genocida naših rojakov.

Avstralska slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa je dala predlog za romanje izseljencev in ga poimenovala »Po poteh mučencev 2005«. Vabimo Vas, da se nam pridružite, predvsem, če boste takrat v Sloveniji. Skupaj z rojaki z vsega sveta bomo poromali po poteh smrti še nepriznanih slovenskih mučencev od Vetrinja do njihovih grobov v letu 1945 in spoznali obupno trpljenje rojakov, ki so tako kruto plačali za revolucijo v domovini. To je priložnost, da podpremo tudi spravo, o kateri govori vsa Slovenija, a jo zavračajo vsi, ki niso bili osebno prizadeti in te tragične zgodovine ne priznajo.

Če Vam je mogoče, se udeležite vsaj ene izmed teh slovesnosti, ki so na programu spodaj.

Prilagamo okvirni program, ki bo mogoče še dopolnjen. Za več informacij pokličite mene na 02 6291 8426 ali tajnico ASK Jožico Gerden na 03 5023 7325. V Sloveniji pokličite Društvo »Slovenija v svetu« na tel.: 01 512 89 20 ali SSK na tel.: 01 242 8560.

*Cvetko Falež (predsednik ASK)
in Jožica Gerden (tajnica ASK SSK)*

OKVIRNI PROGRAM

»PO POTEH MUČENCEV 2005«

OB 60-LETNICI POVOJNEGA IZSELJENSTVA

14. JUNIJA 2005 - torek

Ob 18. uri v frančiškanskem atriju na Prešernovem trgu 4 v Ljubljani bo odprtje razstave fotografij in tiska v slovenskih begunskih taboriščih 1945-1949. Razstava bo odprta do 8. julija.

29. JUNIJA 2005 - sreda

PO POTEH MUČENCEV

Ob 9. uri obisk Brezarjevega brezna ob recitaciji članov Slovenskega gledališča Buenos Aires. Ob 10. uri odhod na Koroško – Vetrinje. Ob 17. odkritje plošče Mirku Kunčiču v Lescah. Mašuje g. nadškof Alojz Uran.

30. JUNIJA 2005 - četrtek

PO POTEH MUČENCEV

Obisk brezna v Lajšah pri Cerknem in v Crngrobu.

01. JULIJA 2005 - petek

PO POTEH MUČENCEV

Obisk Starega Hrastnika in Hude jame pri Laškem (Barbarin rov). Proslava v spominskem parku v Teharjah. Po Slomškovih poteh.

02. JULIJA 2005 - sobota

Dopoldne - XII. Tabor Slovencev po svetu.

Simpozij o povojnem begunstvu in doprinosu slovenskih beguncev pri utrjevanju narodne zavesti v zamejstvu in v tujini. Pozdrav gostov iz tujine. Kratek kulturni program v izvedbi zbor Korotan iz Clevelanda in solisti. Tabor in kosilo bo v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu.

Popoldne - PO POTEH MUČENCEV

Romanje v Kočevski rog. Ob 14.30 odhod iz Zavoda sv. Stanislava. Ob 17. uri somaševanje domačih in izseljenskih duhovnikov. Pri sv. maši poje zbor Korotan iz Clevelanda. Recitacije v izvedbi članov SGBA. Vrnitev mimo Kočevske Reke, Gotenice, Grčaric (brezno pri Konfinu), Jelendola in Hrovače.

03. JULIJA 2005 – nedelja

OSREDNJA SLOVESNOST

Ob 16. uri v stolnici sv. Nikolaja somaševanje z ljubljanskim nadškofom in slovenskim metropolitom Alojzom Uranom ob petju solistov in zbor Korotan iz Clevelanda.

Ob 18. uri zaključna akademija v Cankarjevem domu (Linhartova dvorana). Slavnostna govornika g. Božidar Fink in g. Janez Janša, predsednik slovenske vlade. Program slovesnosti bodo izvajali člani SGBA, zbor Korotan iz Clevelanda in člani orkestra Slovenske filharmonije.

Avtobus (29. in 30. junija ter 1. in 2. julija): SIT 1.500 na dan. Lunch - paket (29. in 30. junija ter 1. julija): SIT 1.500 na dan. Kosilo: (2. julija): SIT 1.500.

Prijave: do 15. junija 2005

SVS: Tel.: +386 1 512 89 20;

e-naslov: drustvo.svs@guest.arnes.si

ALPETOUR CAR HIRE IS BACK!

After the April Misli Newsletter, we received a number of telephone calls and emails asking for our Slovenia Brochure, and others offering comments and advice which were very much valued and appreciated. We also received words of encouragement to continue with our lobbying attempts to include into the 2006 program, the Melbourne Travel Expo, usually held in April each year. After all, Melbourne is the second largest city in Australia and surely deserved the same attention as Sydney.

The best news I have for you this month is that Alpetour Car Rental has joined forces with Beyond Slovenia with a new fleet of cars and extra ordinary prices specifically for the Australia/Slovenia community. Mitja is still the front man for Australia and still offers his big smile, friendly service, quality cars and unbeatable prices.

BEYOND Slovenia

Call Tom or Lesley for more information.

1300 55 75 01

Beyond Slovenia Suite 802 109 Pitt Street Sydney NSW 2000

www.beyondslovenia.com

lesley@beyondslovenia.com

ABN: 49 110 143 747 TLic: 2TA5649

BONUS OFFER!

If you can identify this village you will receive a 10% OFF Travel Insurance voucher valid until 30th June 2006.

(Valid only when purchased through Beyond Slovenia and standard conditons apply)

LOOK AT THIS.....
One Month Rental Manual
with Air Conditioning
UNDER
\$ 60 Per Day - \$1796

Any one of these cars
pick-up and drop-off Brnik Airport.

Opel Astra, VW Polo, Nissan Alvera, Toyota
Corolla, Renault Megan, Citroen Xara and
Hyundai Nubara

Valid with Misli coupon until October 31 2005

COUPON MISLI 2005

VALID 31.10.2005

Conditions apply

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za ostarele

***Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
11-15 A' Beckett Street
KEW VIC 3101***

Phone: 03 9853 1054

Fax: 03 9855 0811

E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka ob cerkvi v Kew. Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege. Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: vca@mzz-dkp.gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Bojan Bertonec

Tretji sekretar: Andrej G. Rode

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS

NOVA ZELANDIJA

Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovačič in James Rizzo

Tiskarna za

brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056

Telephone: 03 9387 8488 Fax: 03 9380 2141

Miditek Music Production

Recording & Tuition

Lenti Lenko OAM

Teacher Of Piano,

Organ and Keyboard.

Studio Specialising in composing, arranging

Mixing & Recording

tel.: **03 9701 0159** mobile: **0438 256 257**

www.miditek.com.au

Australian Mallee Art

Velika izbira kvalitetnih avstralskih pominkov

Avtentična Aborigenska umetnost

Ročna dela in darila

Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM VIC 3192

Phone: +61 3 9584 4466

Mobile: 0419 037 054

Email: info@malleart.com

Web: www.malleart.com

GOJAK & MEATS

SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočam.

Slovenem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L

10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

GLAS SLOVENIJE

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV

Domača stran na internetu:

www.glasslovenije.com.au

Anthony Tomažin J.P.L.I.C.M.

Royal Guardian

MORTGAGE CORPORATION PTY. LTD.

MORTGAGE ORIGINATORS ~ DIRECT LENDERS

At Royal Guardian we have one aim, to
get you the best loan and enable you to
secure your purchase.

tel.: 02 133 455

4 Railway Parade, Burwood NSW 2134

www.royalguardian.com.au

TOBIN BROTHERS FUNERALS

LEADERS IN SERVICE AND CARE

100% AUSTRALIA OWNED

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

For all enquiries please contact our Call Centre

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

STAN KRNEL

dental technician
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont
tel. 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?

Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik
specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze

Suite 7/14 Market Street, Box Hill
tel. 9898 6293

IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

UČIMO SE SLOVENSKO Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca -LET'S LEARN SLOVENIAN I, II, III (\$20 - za posamezni del). ZNAŠ SLOVENSKO – DO YOU KNOW SLOVENIAN – Tečaj slovenskega jezika za odrasle – Slovenian language course for adults IN OSNOVNA SLOVNIČNA PRAVILA IN VAJE – Draga Gelt, \$20. SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL - UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - Milena Gobetz in Breda Lončar, I. del \$20, II. del \$30.

SLOVENIAN LANGUAGE IN AUSTRALIA-25 years of Slovenian language in VIC - Saša Ceferin, \$25.

VENETI – FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY – angleški prevod, trde platnice – 534 strani, 150 ilustracij, \$45. SLOVENCİ, KDO SMO – Ivan Tomažič, \$30.

ETRUŠČANI IN VENETI – drugi venetski zbornik – Ivan Tomažič, \$25.

SLOVENSKE KORENINE - Ivan Tomažič \$10-mehke platnice; \$15-trde platnice

ZBORNİK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE - Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva - PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL TOPICAL CONFERENCE - \$30.

TRETJI VENETSKI ZBORNİK – V Evropi 2000 – Ivan Tomažič, \$25.

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM – Ptuj 2001, 46 strani, v slovenščini z angleškim prevodom, \$8.

100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4.,5.,6. knjiga, \$15.

POTOK TREH IZVIROV – črtice, pesmi in aforizmi – Ivan Lapuh, \$15.

BOŽIČNE PESMI V PROZI - Roberto Innocent, \$30.

PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO – Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE – trde platnice \$45, mehke platnice \$30.

THE SNOWY MOUNTAINS - Ivan Kopal, trde platnice - \$20, mehke platnice - \$10.

PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS – Leopold Suhodolčan, \$1.

SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE – SLOVENE LEGENDS – Dušica Kunaver, \$20.

POTOVANJE SKOZI ČAS - Jožica Marn Gerden, \$20.

TIHI GLAS IZ GLOBOČINE SRCA - Jožica Polak, \$15.

MOLITVENIK ZA BOLNIKE - OSTANI Z NAMI - \$10.

SLOVENSKO ANGLEŠKI in ANGLEŠKO SLOVENSKI SLOVAR, \$90

POBEGLI ROBOT – Vida Pečjak, \$3.

CELOVŠKE, CELJSKE IN GORIŠKE

MOHORJEVE KNJIGE 2005, \$90.

NA USODNEM RAZPOTJU - M. Peršič, \$25.

PREMIKI – Janez Janša, \$35.

KRISTJAN MOLI - molitvenik, \$15.

PRATIKA 2005, \$12.

NOVE ZGOŠČENKE (CD) CENA \$22

MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert

KOMORNI ZBOR AVE - Eno Dete je rojeno

ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobtnice

SESTRE KLARISE - Marija, Mati moja

FRANC JAVORNIK - Portret prvaka ljubljanske opere

KVINTET SONČEK - Večerni zvon

B RATJE PIRNAT

'IGNITE' - 29. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT, \$25

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.:** 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@infoxchange.net.au | Naročnina za leto 2005 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjenišтво** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI.

ISSN 1443-8364

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

DONVALE TRAVEL SLOVENIA TRAVEL 1952 - 2005

**THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN
COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 53 YEARS.**

**For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing;
Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.**

License No. 2228

**Please contact us for dates and economical
rates. Make an early reservation
to avoid disappointment.**

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

**PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2005**

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....**

**Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!**

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943**